

Ex kapitola 1.

[1] Toto jsou jména synů Izraelových, kteří přišli do Egypta s Jákobem [2] Rúben, Šimeón, Lévi a Juda, [3] Isachar, Zabulón a Benjamin, [4] Dan a Neftali, Gád a Ašer. [5] Všech, kdo vzešli z Jákobových beder, bylo sedmdesát. Josef už byl v Egyptě. [6] Potom zemřel Josef a všichni jeho bratři i celé to pokolení. [7] Ale Izraelci se rozplodili, až se to jim hemžilo, převelice se rozmnožili a byli velice zdatní [8] V Egyptě však nastoupil nový král, který o Josefovi nevěděl. [9] Ten řekl svému lidu: "Hle, izraelský lid je početnější a zdatnější než my. [10] Musíme s ním nakládat moudře, aby se nerozmnožil. Kdyby došlo k válce, jistě by se připojil k těm, kdo nás nenávidí, bojoval by proti nám a odtáhl by ze země." [11] Ustanovili tedy nad ním náby, aby jej ujařmovali robotou. Musel stavět faraónovi města pro sklady, Pitom a Raameses. [12] Avšak jakkoli jej ujařmovali, množil se a rozmáhal dále, takže měli z Izraelců hrůzu. [13] Proto začali Egyptané Izraelce surově zotročovat. [14] Ztrpčovali jim život tvrdou otročinou při výrobě cihel a všelijakou prací na poli. Všechnu otročinu, kterou na ně uvalili, jim ještě ztěžovali surovostí. [15] Egyptský král poručil hebrejským porodním bábám, z nichž jedna se jmenovala Šifra a druhá Púa: [16] "Když budete pomáhat Hebrejkám při porodu a při slehnutí zjistíte, že to je syn, usmrťte jej [17] Avšak porodní báby se bály Boha a rozkazem egyptského krále se neřídily. Nechávaly hochy naživu. [18] Egyptský král si porodní báby předvolal a řekl jim: "Co to děláte, že necháváte hochy naživu?" [19] Porodní báby faraónovi odvětily: "Hebrejky nejsou jako ženy egyptské [20] Bůh pak těm porodním bábám prokazoval dobrodiní a lid se množil a byl velmi zdatný. [21] Protože se porodní báby bály Boha, požehnal jejich domům. [22] Ale farao všemu svému lidu rozkázal: "Každého syna, který se jim narodí, hodte do Nilu"

Ex kapitola 2.

[1] Muž z Léviova domu šel a vzal si lévijskou dceru. [2] Žena otěhotněla a porodila syna. Když viděla, jak je půvabný, ukryvala ho po tři měsíce. [3] Ale děle už ho ukryvat nemohla. Proto pro něho připravila ze třtiny ošatku, vymazala ji asfaltem a smolou, položila do ní dítě a vložila do rákosí na břehu Nilu. [4] Jeho sestra se postavila opodál, aby zvěděla, co se s ním stane. [5] Tu sestoupila faraónova dcera, aby se omývala v Nilu, a její dívky se procházely podél Nilu. Vtom uviděla v rákosí ošatku a poslala svou otrokyni, aby ji přinesla. [6] Otevřela ji a spatřila dítě, plačícího chlapce. Bylo jí ho líto a řekla: "Je z hebrejských dětí." [7] Jeho sestra se faraónovy dcery otázala: "Mám jít a zavolat kojnou z hebrejských žen, aby ti dítě odkojila?" [8] Faraónova dcera jí řekla: "Jdi!" Děvče tedy šlo a zavolalo matku dítěte. [9] Faraónova dcera jí poručila: "Odneseš to dítě, odkoj mi je a já ti zaplatím." Žena vzala dítě a odkojila je. [10] Když dítě odrostlo, přivedla je k faraónově dceři a ona je přijala za syna. Pojmenovala ho Mojžíš (to je Vytahující). Řekla: "Vždyť jsem ho vytáhla z vody." [11] V oněch dnech, když Mojžíš dospěl, vyšel ke svým bratřím a viděl jejich robotu. Spatřil nějakého Egyptana, jak ubíjí Hebreje, jednoho z jeho bratří. [12] Rozhlédl se na všechny strany, a když viděl, že tam nikdo není, ubil Egyptana a zahrabal do písku. [13] Když vyšel druhého dne, spatřil dva Hebreje, jak se rvali. Řekl tomu, který nebyl v právu: "Proč chceš ubít svého druha?" [14] Ohradil se: "Kdo tě ustanovil nad námi za velitele a soudce? Máš v úmyslu mě zavraždit, jako jsi zavraždil toho Egyptana?" Mojžíš se ulekl a řekl si: "Jistě se o věci už ví!" [15] Farao o tom vskutku uslyšel a chtěl dát Mojžíše zavraždit. Ale Mojžíš před faraónem uprchl a usadil se v midjánské zemi [16] Midjánský kněz měl sedm dcer. Ty přišly, vážily vodu a plnily žlaby, aby napojily stádo svého otce. [17] Tu přišli pastýři a odháněli je. Ale Mojžíš vstal, ochránil je a napojil jejich stádo. [18] Když přišly ke svému otci Reúelovi, zeptal se: "Jak to, že jste dnes přišly tak brzo?" [19] Odpověděly: "Nějaký Egyptan nás vysvobodil z rukou pastýřů. Také nám ochotně navázil vodu a napojil stádo." [20] Reúel se zeptal svých dcer: "Kde je? Proč jste tam toho muže nechali? Zavolejte ho, ať pojí chléb!" [21] Mojžíš se rozhodl, že u toho muže zůstane, a on mu dal svou dceru Siporu za manželku. [22] Ta porodila syna a Mojžíš mu dal jméno Geršom (to je Hostem-tam). Řekl: "Byl jsem hostem v cizí zemi." [23] Po mnoha letech egyptský král zemřel, ale Izraelci vzdychali a úpěli v otročině dál. Jejich volání o pomoc vystupovalo z té otročiny k Bohu. [24] Bůh vyslyšel jejich sténání, Bůh se rozpomněl na svou smlouvu s Abrahámem, Izákem a Jákobem, [25] Bůh na syny Izraele pohleděl, Bůh se k nim přiznal.

Ex kapitola 3.

[1] Mojžíš pásal ovce svého tchána Jitra, midjánského kněze. Jednou vedl ovce až za step a přišel k Boží hoře, Chorébu. [2] Tu se ukázal Hospodinův posel v plápolajícím ohni uprostřed trnitého keře. Mojžíš viděl, jak keř v ohni hoří, ale není jím stráven. [3] Řekl si: "Zajdu se podívat na ten veliký úkaz, proč keř neshoří." [4] Hospodin viděl, že odbočuje, aby se podíval. I zavolal na něho Bůh zprostředku keře: "Mojžíši, Mojžíši!" Odpověděl: "Tu jsem." [5] Řekl: "Nepřibližuj se sem! Zuj si opánky, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá." [6] A pokračoval: "Já jsem Bůh tvého otce, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jakubův." Mojžíš si zakryl tvář, neboť se bál na Boha pohledět. [7] Hospodin dále řekl: "Dobře jsem viděl ujařmení svého lidu, který je v Egyptě. Slyšel jsem jeho úpění pro bezohlednost jeho poháněčů. Znám jeho bolesti. [8] Sestoupil jsem, abych jej vysvobodil z moci Egypta a vyvedl jej z oné země do země dobré a prostorné, do země oplývající mlékem a medem, na místo Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Chivajců a Jebúsejců. [9] Věru, úpění Izraelců dolehlo nyní ke mně. [10] Nuže pojď, pošlu tě k faraónovi a vyvedeš můj lid, Izraelce, z Egypta." [11] Ale Mojžíš Bohu namítal: "Kdo jsem já, abych šel k faraónovi a vyvedl Izraelce z Egypta?" [12] Odpověděl: "Já budu s tebou! A toto ti bude znamením, že jsem tě poslal: Až vyvedeš lid z Egypta, budete sloužit Bohu na této hoře." [13] Avšak Mojžíš Bohu namítá: "Hle, já přijdu k Izraelcům a řeknu jim: Posílá mě k vám Bůh vašich otců. Až se mě však zeptají, jaké je jeho jméno, co jim odpovím?" [14] Bůh řekl Mojžíšovi: "JSEM, KTERÝ JSEM." A pokračoval: "Řekni Izraelcům toto: JSEM posílá mě k vám." [15] Bůh dále Mojžíšovi poručil: "Řekni Izraelcům toto: 'Posílá mě k vám Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.' To je navěky mé jméno, jím si mě budou připomínat od pokolení do pokolení. [16] Jdi, shromažď izraelské starší a pověz jim: 'Ukázal se mi Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův, a řekl: Rozhodl jsem se vás navštívit, vím, jak s vámi v Egyptě nakládají, [17] a prohlásil jsem: Vyvedu vás z egyptského ujařmení do země Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Chivejců a Jebúsejců, do země oplývající mlékem a medem.' [18] Až tě vyslechnou, půjdeš ty a izraelské starší k egyptskému králi a řeknete mu: 'Potkal se s námi Hospodin, Bůh Hebrejů. Dovol nám nyní odejít do pouště na vzdálenost tří dnů cesty a přinést oběť Hospodinu, našemu Bohu.' [19] Víme, že vám egyptský král nedovolí jít, leda z donucení. [20] Proto vztáhnu ruku a budu bít Egypt všemožnými svými divy, které učiním uprostřed něho. Potom vás propustí. [21] Zjednám tomuto lidu u Egyptanů přízeň. Až budete odcházet nepůjdete s prázdnou. [22] Každá žena si vyžádá od sousedky a spolubydlící stříbrné a zlaté ozdoby a pláště. Vložíte je na své syny a dcery. Tak vypleníte Egypt."

Ex kapitola 4.

[1] Mojžíš však znovu namítal: "Nikoli, neuvěří mi a neuposlechnou mě, ale řeknou: Hospodin se ti neukázal." [2] Hospodin mu řekl: "Co to máš v ruce?" Odpověděl: "Hůl." [3] Hospodin řekl: "Hoď ji na zem." Hodil ji na zem a stal se z ní had. Mojžíš se dal před ním na útěk. [4] Ale Hospodin Mojžíšovi poručil: "Vztáhni ruku a chyt' ho za ocas." Vztáhl tedy ruku, uchopil ho a v dlaní se mu z něho stala hůl. [5] "Aby uvěřili, že se ti ukázal Hospodin, Bůh jejich otců, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákubův." [6] Dále mu Hospodin řekl: "Vlož si ruku za řadra." Vložil tedy ruku za řadra. Když ruku vytáhl, byla malomocná, bílá jako sníh. [7] Tu poručil: "Dej ruku zpět za řadra." Dal ruku zpět za řadra. Když ji ze záhadří vytáhl, byla opět jako ostatní tělo. [8] "A tak jestliže ti neuvěří a nedají na první znamení, uvěří druhému znamení. [9] Jestliže však neuvěří ani těmto dvěma znameními a neuposlechnou tě, nabereš vodu z Nilu a vyleješ ji na suchou zemi. Z vody, kterou nabereš z Nilu, se stane na suché zemi krev." [10] Ale Mojžíš Hospodinu namítal: "Prosím, Panovníku, nejsem člověk výmluvný [11] Hospodin mu však řekl: "Kdo dal člověku ústa? Kdo působí, že je člověk němý nebo hluchý, vidící nebo slepý? Zdali ne já, Hospodin? [12] Nyní jdi, já sám budu s tvými ústy a budu tě učit, co máš mluvit!" [13] Ale Mojžíš odmítl: "Prosím, Panovníku, pošli si, koho chceš." [14] Tu Hospodin vzplanul proti Mojžíšovi hněvem a řekl: "Což nemáš bratra Árona, toho líjevice? Znáám ho, ten umí mluvit. Jde ti už naproti a bude se srdečně radovat, až tě uvidí. [15] Budeš k němu mluvit a vkládat mu slova do úst. Já budu s tvými ústy i s jeho ústy a budu vás poučovat, co máte činit. [16] On bude mluvit k lidu za tebe, on bude tobě ústy a ty budeš jemu Bohem. [17] A tuto hůl vezmi do ruky [18] Mojžíš odešel a vrátil se ke svému tchánu Jitrovi. Řekl mu: "Rád bych šel a vrátil se ke svým bratrům, kteří jsou v Egyptě, a podíval se, zda ještě žijí." Jitro Mojžíšovi odvětil: "Jdi v pokoji." [19] Hospodin pak řekl Mojžíšovi ještě v Midjánu: "Jen se vrať do Egypta, neboť zemřeli všichni, kteří ti ukládali o život." [20] Mojžíš tedy vzal svou ženu a syny, posadil je na osla a vrátil se do egyptské země. A do ruky si vzal Boží hůl. [21] Hospodin dále Mojžíšovi poručil: "Až se vrátíš do Egypta, hled, abys před faraónem udělal všechny zázraky, jimiž jsem tě pověřil. Já však zatvrdím jeho srdce a on lid nepropustí. [22] Potom faraónovi řekneš: Toto praví Hospodin: Izrael je můj prvorozený syn. [23] Vzkázal jsem ti: Propust' mého syna, aby mi sloužil. Ale ty jsi jej propustit odmítl. Za to zabiji tvého prvorozeného syna." [24] Když se na cestě chystali nocovat, střetl se s ním Hospodin a chtěl ho usmrtit. [25] Tu vzala Sipora kamenný nůž, obřezala předkožku svého syna, dotkla se jeho nohou a řekla: "Jsi můj ženich, je to zpečetěno krví." [26] A Hospodin ho nechal být. Tehdy se při obřizkách říkalo: "Jsi ženich, je to zpečetěno krví." [27] Hospodin řekl Áronovi: "Jdi na poušť naproti Mojžíšovi." Áron šel, setkal se s ním u Boží hory a políbil ho. [28] Mojžíš oznámil Áronovi všechna Hospodinova slova, s nimiž ho poslal, a všechna znamení, kterými ho pověřil. [29] Pak šel Mojžíš s Áronem a shromáždili všechny izraelské starší. [30] Áron vyřídil všechna Hospodinova slova, která mluvil Hospodin k Mojžíšovi, a Mojžíš učinil před očima lidu ona znamení. [31] A lid uvěřil. Když slyšeli, že Hospodin navštívil Izraelce a že pohleděl na jejich ujařmení, padli na kolena a klaněli se.

Ex kapitola 5.

[1] Mojžíš s Áronem pak předstoupili před faraóna a řekli: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Propust' můj lid, ať mi v poušti slaví slavnost." [2] Farao však odpověděl: "Kdo je Hospodin, že bych ho měl uposlechnout a propustit Izraele? Hospodina neznám a Izraele nepropustím!" [3] Řekli: "Potkal se s námi Bůh Hebrejů. Dovol nám nyní odejít do pouště na vzdálenost tří dnů cesty a přinést oběť Hospodinu, našemu Bohu, aby nás nenapadl morem nebo mečem." [4] Egyptský král je okřikl: "Proč, Mojžíši a Árone, odvádíte lid od jeho prací? Jděte za svými robotami!" [5] A faraó pokračoval: "Hle, lidu země je teď mnoho, a vy chcete, aby nechali svých robot?" [6] Onoho dne přikázal faraó poháněčům lidu a dozorcům: [7] "Propříště nebudete vydávat lidu slámu k výrobě cihel jako dřívě. Ať si jdou slámu nasbírat sami! [8] A uložte jim dodat stejné množství cihel, jaké vyráběli dřívě. Nic jim neslevujte, jsou líní. Proto křičí: Pojdme obětovat svému Bohu. [9] Ať na ty muže těžce dolehne otročina, aby měli co dělat a nedali na lživé řeči." [10] Poháněči lidu a dozorcí vyšli a ohlásili lidu: "Toto praví faraó: Nedám vám žádnou slámu. [11] Sami si jděte nabrat slámu, kde ji najdete. Ale z vaší pracovní povinnosti se nic nesleví." [12] Lid se rozběhl po celé egyptské zemi, aby na strništích sbíral slámu. [13] Poháněči je honili: "Plňte svůj denní úkol, jako když sláma byla." [14] Dozorci z řad Izraelců, které nad nimi ustanovili faraónovi poháněči, byli bití. Vytýkalo se jim: "Proč jste v těchto dnech nevyrobili tolik cihel jako dřívě?" [15] Dozorci z řad Izraelců tedy přišli a upěli před faraónem: "Proč se svými otroky takhle jednáš? [16] Tvým otrokům se nedodává sláma, ale pokud jde o cihly, poroučejí nám: 'Dělejte! Hle, tvoji otroci jsou bití a tvůj lid bude pykat za hřích.'" [17] Faraó odpověděl: "Jste lenoší líní, proto říkáte: 'Pojdme obětovat Hospodinu.' [18] Hned jděte dělat! Sláma vám dodávána nebude, ale dodávku cihel odvedete." [19] Dozorci z řad Izraelců viděli, že je s nimi zle, když bylo řečeno: "Nesmíte snížit svůj denní úkol výroby cihel." [20] Když vycházeli od faraóna, narazili na Mojžíše a Árona, kteří se s nimi chtěli setkat. [21] Vyčítali jim: "Ať se nad vámi ukáže Hospodin a rozsoudí. Vy jste pokáleli naši pověst u faraóna a jeho služebníků. Dali jste jim do ruky meč, aby nás povraždili." [22] Mojžíš se obrátil k Hospodinu a řekl: "Panovníku, proč jsi dopustil na tento lid zlo? Proč jsi mě vlastně poslal? [23] Od chvíle, kdy jsem předstoupil před faraóna, abych mluvil tvým jménem, nakládá s tímto lidem ještě hůře. A ty svůj lid stále nevysvobozuješ."

Ex kapitola 6.

[1] Hospodin Mojžíšovi odvětil: "Nyní uvidíš, co faraónovi udělám. Donutím ho, aby je propustil [2] Bůh promluvil k Mojžíšovi a ujistil ho: "Já jsem Hospodin. [3] Ukázal jsem se Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi jako Bůh všemohoucí. Ale své jméno Hospodin jsem jim nedal poznat. [4] Ustanovil jsem s nimi také svou smlouvu, že jim dám kenaanskou zemi, zemi jejich putování, kde pobývali jako hosté. [5] Rovněž jsem uslyšel sténání Izraelců, které si Egypťané podrobili v otroctví, a rozpomenul jsem se na svou smlouvu. [6] Proto řekni Izraelcům: Já jsem Hospodin. Vyvedu vás z egyptské roboty, vysvobodím vás z vašeho otroctví a vykoupím vás vztaženou paží a velkými soudy. [7] Vezmu si vás za lid a budu vám Bohem. Poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh, který vás vyvede z egyptské roboty. [8] Dovedu vás do země, kterou jsem přísežně slíbil dát Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi. Vám ji dám do vlastnictví. Já jsem Hospodin." [9] Mojžíš to tak Izraelcům vyhlásil, ale ti nebyli pro malomyslnost a tvrdou otročinu s to Mojžíšovi naslouchat. [10] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [11] "Předstup před faraóna, krále egyptského, a vyřid' mu, ať propustí Izraelce ze své země." [12] Mojžíš Hospodinu namítl: "Když mi nenaslouchají Izraelci, jak by mě poslechl faraó! Nejsem způsobilý mluvit." [13] Ale Hospodin Mojžíšovi a Áronovi domluvil a dal jim příkazy pro Izraelce i pro faraóna, krále egyptského, aby připravili odchod Izraelců z egyptské země. [14] Toto jsou představitelé otcovských rodů: Rúbenovci, potomci Izraelova prvorozeného: Chanók a Palů, Chesrón a Karmí. To jsou čeledi Rúbenovy. [15] Šimeónovci: Jemúel, Jámín, Ohad, Jákin, Sochar a Šaul, syn Kenaanky. To jsou čeledi Šimeónovy. [16] Toto jsou jména Léviůvů podle jejich rodopisu: Geršón, Kehat a Merari. Lévi byl živ sto třicet sedm let. [17] Geršónovci: Libní a Šimeí podle svých čeledí. [18] Kehatovci: Amrám, Jishár, Chebrón a Uziel. Kehat byl živ sto třicet tři léta. [19] Merariůvci: Machlí a Muší. To jsou lévijské čeledi podle jejich rodopisu. [20] Amrám si vzal za ženu Jókebedu, svou tetu. Ta mu porodila Árona a Mojžíše. Amrám byl živ sto třicet sedm let. [21] Synové Jishárovi: Kórach, Nefeg a Zikrí. [22] Synové Uzielovi: Mišael, Elsáfan a Sitrí. [23] Áron si vzal za ženu Elišebu, dceru Amínadabovu, sestru Nachšónovu. Ta mu porodila Nábada, Abíhúa,

Eleazara a Ítamara. [24] Synové Kórachovi: Asír, Elkána a Abíasaf. To jsou kórachovské čeledi. [25] Eleazar, syn Áronův, si vzal za ženu jednu z dcer Pútífelových. Ta mu porodila Pinchasa. To jsou představitelé lévijských rodů podle svých čeledí. [26] Z tohoto pokolení pocházejí ten Áron a Mojžíš, k nimž mluvil Hospodin: "Vyvedte z egyptské země Izraelce seřazené po oddílech." [27] Oni to byli, kdo mluvili k faraónovi, králi egyptskému, že mají vyvést Izraelce z Egypta. To tedy byli Mojžíš a Áron. [28] To bylo tehdy, když Hospodin mluvil k Mojžíšovi v egyptské zemi. [29] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: "Já jsem Hospodin! Řekni faraónovi, králi egyptskému, všechno, co k tobě mluvím." [30] Mojžíš však Hospodinu namítl: "Nejsem způsobilý mluvit. Jak by mě farao poslechl?"

Ex kapitola 7.

[1] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Pohleď, ustanovil jsem tě, abys byl pro faraóna Bohem, a Áron, tvůj bratr, bude tvým prorokem. [2] Ty mu povíš všechno, co ti přikážu, a Áron, tvůj bratr, bude mluvit s faraónem, aby propustil Izraelce ze své země. [3] Já však zatvrdím faraónovo srdce a učiním v egyptské zemi mnoho svých znamení a zázraků. [4] Farao vás neposlechne, ale já vložím na Egypt svou ruku. Vyvedu zástupy svého lidu, syny Izraele, z egyptské země, ale ji postihnu velkými soudy. [5] Egyptané poznají, že já jsem Hospodin, až vztáhnou svou ruku na Egypt a vyvedu Izraelce z jejich středu." [6] Mojžíš a Áron učinili přesně tak, jak jim Hospodin přikázal. [7] Mojžíšovi bylo osmdesát let a Áronovi osmdesát tři léta, když mluvili s faraónem. [8] Hospodin dále řekl Mojžíšovi a Áronovi: [9] "Až k vám farao promluví: 'Prokažte se nějakým zázrakem', řekneš Áronovi: 'Vezmi svou hůl a hoď ji před faraóna', a stane se drakem." [10] Mojžíš s Áronem tedy předstoupili před faraóna a učinili, jak Hospodin přikázal. Áron hodil svou hůl před faraóna i před jeho služebníky a ona se stala drakem. [11] Farao však také povolal mudrce a čaroděje, a egyptští věštcí učinili svými kejklemi totéž. [12] Hodili každý svou hůl na zem a ony se staly draky. Ale Áronova hůl jejich hole pohltila. [13] Srdce faraónovo se však zatvrdilo a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl. [14] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Srdce faraónovo je neoblomné. Nechce lid propustit. [15] Jdi k faraónovi ráno. Až půjde k vodě, postav se naproti němu na břehu Nilu a vezmi si do ruky hůl, která se proměnila v hada. [16] Řekneš mu: Hospodin, Bůh Hebrejů, mě k tobě posílá se vzkazem: Propust' můj lid, aby mi na poušti sloužil. Ale ty jsi dosud neposlechl. [17] Toto praví Hospodin: Podle toho poznáš, že já jsem Hospodin: Holí, kterou mám v ruce, teď udeřím do vody v Nilu, a ta se promění v krev. [18] Ryby, které jsou v Nilu, leknou a Nil bude páchnout. Marně budou Egyptané usilovat, aby se mohli napít z vody v Nilu." [19] Hospodin dále řekl Mojžíšovi: "Vyzví Árona: 'Vezmi svou hůl a vztáhni ruku nad egyptské vody, nad průplavy, nad říční ramena, nad jezera, vůbec nad všechny nahromaděné vody.' Stanou se krví. V celé egyptské zemi bude krev, i ve džberegch a džbánech." [20] Mojžíš a Áron učinili, jak Hospodin přikázal. Áron pozdvihl hůl a před očima faraóna a jeho služebníků udeřil do vody v Nilu a všechna voda Nilu se proměnila v krev. [21] Ryby v Nilu lekly, Nil začal páchnout a Egyptané nemohli vodu z Nilu pít. A krev byla v celé egyptské zemi. [22] Ale totéž učinili egyptští věštcí svými kejklemi. Faraónovo srdce se zatvrdilo a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl. [23] Farao se obrátil a vešel do svého domu, a ani toto si nezval k srdci. [24] Všichni Egyptané kopali kolem Nilu, aby přišli na pitnou vodu, protože vody z Nilu pít nemohli. [25] To trvalo plných sedm dní poté, co Hospodin zasáhl Nil. [26] Potom Hospodin řekl Mojžíšovi: "Předstup před faraóna a řekni mu: Toto praví Hospodin: Propust' můj lid, aby mi sloužil. [27] Budeš-li se zdráhat jej propustit, napadnu celé tvé území žábami. [28] Nil se bude žábami hemžit, vylezou a vniknou do tvého domu, do tvé ložnice a na tvé loži i do domu tvých služebníků a mezi tvůj lid, do tvých pecí a díží. [29] I po tobě, po tvém lidu a po všech tvých služebnících polezou žáby."

Ex kapitola 8.

[1] Hospodin dále řekl Mojžíšovi: "Vyzví Árona: 'Vztáhni ruku se svou holí nad průplavy, nad říční ramena i nad jezera a vyved' na egyptskou zemi žáby.'" [2] Áron vztáhl ruku nad egyptské vody a žáby vylézaly, až pokryly egyptskou zemi. [3] Ale totéž učinili věštcí svými kejklemi a i oni vyvedli na egyptskou zemi žáby. [4] Tu povolal farao Mojžíše a Árona a řekl: "Proste Hospodina, aby mě i můj lid zbavil žab. Pak propustím lid, aby obětoval Hospodinu." [5] Mojžíš faraónovi odvětil: "Rač mi sdělit, kdy mám prosit za tebe, za tvé služebníky a za tvůj lid, aby Hospodin vyhladil žáby u tebe i v tvých domech. Zůstanou jenom v Nilu." [6] Farao odpověděl: "Zítřa." Mojžíš řekl: "Ať je podle tvého slova, abys poznal, že nikdo není jako Hospodin, náš Bůh. [7] Žáby se stáhnou od tebe i z tvých domů, od tvých služebníků a od tvého lidu. Zůstanou jen v Nilu." [8] Nato odešel Mojžíš s Áronem od faraóna a Mojžíš úpěnlivě volal k Hospodinu kvůli žábám, kterými faraón postihl. [9] Hospodin učinil podle Mojžíšovy prosby a žáby v domech, ve dvorcích i na polích pošly. [10] Shrabali je na hromady a kupy a zápach z nich naplnil zemi. [11] Když však farao viděl, že nastala úleva, zůstal v srdci neoblomný a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl. [12] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vyzví Árona: 'Vztáhni svou hůl a udeř do prachu na zemi!' Stanou se z něho po celé egyptské zemi komáři." [13] I učinili tak. Áron vztáhl ruku s holí a udeřil do prachu na zemi a na lidech i na dobytku se objevili komáři. Po celé egyptské zemi se ze všeho prachu země stali komáři. [14] Když totéž chtěli učinit věštcí svými kejklemi, totiž vyvést komáry, nemohli. A komáři byli na lidech i na dobytku. [15] Věštcí tedy řekli faraónovi: "Je to prst Boží." Srdce faraónovo se však zatvrdilo a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl. [16] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Za časného jitra se postav před faraóna, až vyjde k vodě. Řekneš mu: Toto praví Hospodin: Propust' můj lid, aby mi sloužil!! [17] Jestliže můj lid nepropustíš, pošlu na tebe, na tvé služebníky, na tvůj lid i na tvé domy mouchy. Domy Egyptanů budou plné much, i ta půda, na které žijí. [18] Ale zemi Gošen, kde se zdržuje můj lid, v onen den podivuhodně odliším. Tam mouchy nebudou, abys poznal, že já jsem Hospodin i uprostřed této země. [19] Učiním rozdíil mezi lidem svým a lidem tvým. Toto znamení se stane zítřa." [20] A Hospodin tak učinil. Dotěrné mouchy vnikly do domu faraónova, do domu jeho služebníků a na celou egyptskou zemi. Země byla těmi mouchami zamofena. [21] Tu povolal farao Mojžíše a Árona a řekl: "Nuže, přineste oběť svému Bohu zde v zemi." [22] Mojžíš odpověděl: "Nebylo by správné, abychom to učinili. To, co máme obětovat Hospodinu, svému Bohu, je Egyptanům ohavností. Copak by nás neukamenovali, kdybychom před nimi obětovali, co je jim ohavností? [23] Odejeme do pouště na vzdálenost tří dnů cesty a tam budeme obětovat Hospodinu, svému Bohu, jak nám nařídil." [24] Farao řekl: "Propustím vás tedy, abyste obětovali Hospodinu svému Bohu, na poušti. Jenom neodcházejte příliš daleko. Proste za mne." [25] Mojžíš odvětil: "Až od tebe odejdu, budu prosit Hospodina a zítřa odletí mouchy od faraóna, od jeho služebníků, od jeho služebníků i od jeho lidu. Jen ať nás opět farao neobelstí, že by nechtěl propustit lid, aby obětoval Hospodinu." [26] Pak Mojžíš od faraóna odešel a prosil Hospodina. [27] A Hospodin učinil, jak Mojžíš řekl. Mouchy odletěly od faraóna, od jeho služebníků i od jeho lidu. Ani jediná nezůstala. [28] Ale farao zůstal v srdci neoblomný i tentokrát a lid nepropustil."

Ex kapitola 9.

[1] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Předstup před faraóna a promluv k němu: Toto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Propusť můj lid, aby mi sloužil! [2] Budeš-li se zdráhat jej propustit a zatvrdíš-li se proti nim ještě víc, [3] Tu na tvá stáda, která jsou na poli, na koně, na osly, na velbloudy, na skot i brav, dolehne Hospodinova ruka velmi těžkým morem. [4] Hospodin však bude podivuhodně rozlišovat mezi stády izraelskými a stády egyptskými, takže nezajde nic z toho, co patří Izraelcům. [5] Hospodin také určil lhůtu: Zítra toto učiní Hospodin v celé zemi." [6] A nazítří to Hospodin učinil. Všechna egyptská stáda posla, ale z izraelských stád nepošel jediný kus. [7] Faraó si to dal zjistit, a vskutku z izraelských stád nepošel jediný kus [8] Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi: "Naberte si plné hrsti sazí z pece a Mojžíš ať je rozhazuje faraónovi před očima směrem k nebi. [9] Bude z nich po celé egyptské zemi poprašek, který způsobí na lidech i na dobytku po celé egyptské zemi vředy hnisavých neštovic." [10] Nabrali tedy saze z pece, postavili se před faraóna a Mojžíš je rozhazoval směrem k nebi. Na lidech i na dobytku se objevily vředy hnisavých neštovic. [11] Ani věštcí se nemohli postavit před Mojžíše pro vředy, neboť vředy byly na věštcích i na všech Egyptanech. [12] Hospodin však zatvrdil faraónovo srdce, takže je neposlechl, jak Hospodin Mojžíšovi předpověděl. [13] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Za časného jitra se postav před faraóna. Řekneš mu: Toto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Propusť můj lid, aby mi sloužil! [14] Tentokrát zasáhnu do srdce všemi svými údery tebe i tvé služebníky a tvůj lid, abys poznal, že na celé zemi není nikdo jako já. [15] Vždyť už tehdy, když jsem vztáhl ruku, abych bil tebe i tvůj lid morem, mohl jsi být vyhlazen ze země. [16] Avšak proto jsem tě zachoval, abych na tobě ukázal svou moc a aby se po celé zemi vypravovalo o mém jménu. [17] Stále jednáš proti mému lidu zpupně a nechceš jej propustit. [18] Proto spustím zítra v tuto dobu tak hrozné krupobití, jaké v Egyptě nebylo ode dne jeho vzniku až do nynějška. [19] Nuže, dej odvést do bezpečí svá stáda a všechno, co máš na poli. Všechny lidi i dobytek, vše, co bude zastiženo na poli a nebude shromážděno do domu, potluče krupobití, takže zemřou." [20] Kdo z faraónových služebníků se Hospodinova slova ulekl, zahnal své otroky a svá stáda do domů. [21] Kdo si slovo Hospodinovo nezval k srdci, nechal své otroky a svá stáda na poli. [22] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vztáhni svou ruku k nebi. Na celou egyptskou zemi dolehne krupobití, na lidi, na dobytek i na všechny polní byliny v egyptské zemi." [23] Když Mojžíš vztáhl svou hůl k nebi, dopustil Hospodin hromobití a krupobití. Na zemi padal oheň. Tak Hospodin spustil krupobití na egyptskou zemi. [24] Nastalo krupobití a uprostřed krupobití šlehal oheň [25] Krupobití otlouklo v celé egyptské zemi všechno, co bylo na poli, od lidí po dobytek [26] Jenom v zemi Gošenu, kde sídlili Izraelci, krupobití nebylo. [27] Tu si faraó dal předvolat Mojžíše a Árona a řekl jim: "Opět jsem zhřešil. Hospodin je spravedlivý, a já i můj lid jsme svévolníci. [28] Proste Hospodina. Božího hromobití a krupobití je už dost. Propustím vás, nemusíte tu už dál zůstat." [29] Mojžíš mu odvětil: "Jen co vyjdu z města, rozprostřu své dlaně k Hospodinu. Hromobití přestane a krupobití skončí, abys poznal, že země je Hospodinova. [30] Vím ovšem, že ty ani tvoji služebníci se stále ještě nebudete Hospodina Boha bát." [31] Potlučen byl len a ječmen, protože ječmen byl už v klasech a len nasazoval tobolky. [32] Pšenice a špalda však potlučeny nebyly, protože jsou pozdní. [33] Mojžíš vyšel od faraóna z města a rozprostřel dlaně k Hospodinu. Hromobití a krupobití přestalo a déšť už nezaplavoval zemi. [34] Když faraó viděl, že přestal déšť a krupobití i hromobití, hřešil dále. Zůstal v srdci neoblomný, on i jeho služebníci. [35] Srdce faraónovo se zatvrdilo a Izraelce nepropustil, jak Hospodin skrze Mojžíše předpověděl.

Ex kapitola 10.

[1] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Předstup před faraóna. Já jsem totiž učinil jeho srdce i srdce jeho služebníků neoblomné, abych mohl uprostřed nich provést tato svá znamení [2] a ty abys mohl vypravovat svým synům i vnukům o tom, co jsem v Egyptě dokázal, i o znameních, která jsem mezi nimi udělal, ať víte, že já jsem Hospodin." [3] Mojžíš a Áron tedy předstoupili před faraóna a řekli mu: "Toto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Jak dlouho se budeš zdráhat pokoušet se přede mnou? Propusť můj lid, aby mi sloužil. [4] Budeš-li se zdráhat propustit můj lid, pak na tvé území uvedu zítra kobylky. [5] Přikryjí povrch země, takže nebude možno zemi ani vidět, a sežerou zbytek toho, co vyvázlo, co vám zůstalo po krupobití. Ožerou také všechny stromy, které vám na polích znovu raší. [6] Naplní tvé domy, domy všech tvých služebníků i domy všech Egyptanů. Něco takového neviděli tvoji otcové ani dědové od doby, kdy začali obdělávat půdu, až dodnes." Nato se Mojžíš obrátil a odešel od faraóna. [7] Faraónovi služebníci řekli: "Jak dlouho nám bude tento člověk léčkou? Propusť ty muže, ať slouží Hospodinu, svému Bohu. Což jsi dosud nepoznal, že hrozí Egyptu zánik?" [8] Mojžíš a Áron byli přivedeni zpět k faraónovi. Ten jim řekl: "Nuže, služte Hospodinu, svému Bohu. Kdo všechno má jít?" [9] Mojžíš odvětil: "Půjdem se svou mládeží i se starci, půjdeme se svými syny i dcerami, se svým bravem i skotem, neboť máme slavnost Hospodinovu." [10] Faraó jim však řekl: "To tak! Myslíte si, že Hospodin bude s vámi, když vás propustím s dětmi? To jste si zamlouvali špatnou věc. [11] Kdepak! Vy muži si jděte a služte Hospodinu, když o to tak stojíte." A vyhnali je od faraóna. [12] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vztáhni nad egyptskou zemi ruku, aby přilétly na egyptskou zemi kobylky a sežraly všechny byliny země, všechno, co zůstalo po krupobití." [13] Mojžíš tedy vztáhl nad egyptskou zemi hůl a Hospodin přihnal na zemi východní vítr. Ten vál po celý den a celou noc. Když nastalo jitra, přinesl východní vítr kobylky. [14] Kobylky přilétly na celou egyptskou zemi a spustily se na celé území Egypta v takovém množství, že tolik kobytek nebylo nikdy předtím ani potom. [15] Přikryly povrch celé země, až se na zemi zatmělo, a sežraly všechny byliny na zemi i všechno ovoce na stromech, co zbylo po krupobití. Na stromech a na polních bylinách po celé egyptské zemi nezbylo nic zeleného. [16] Faraó rychle povolal Mojžíše a Árona. Řekl jim: "Zhřešil jsem proti Hospodinu, vašemu Bohu, i proti vám. [17] Sejmí prosím můj hřích ještě tentokrát a proste Hospodina, svého Boha, aby jen odvrátil ode mne tuto smrt." [18] Mojžíš od faraóna odešel a prosil Hospodina. [19] Tu Hospodin obrátil vítr a velmi silný mořský vítr odnesl kobylky a prudce je vrhl do Rákosového moře, takže na celém egyptském území nezůstala jediná kobylka. [20] Avšak Hospodin zatvrdil faraónovo srdce, takže Izraelce nepropustil. [21] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vztáhni svou ruku k nebi a egyptskou zemi zahalí temnota, taková temnota, že se dá nahmatat." [22] Mojžíš vztáhl ruku k nebi. Tu nastala po celé egyptské zemi tma tmoucí a trvala po tři dny. [23] Lidé neviděli jeden druhého; po tři dny se nikdo neodvážil hnout ze svého místa. Ale všichni Izraelci měli ve svých obydlích světlo. [24] Faraó povolal Mojžíše a řekl: "Odejďte! Služte Hospodinu! Zanechte tu jenom svůj brav a skot. Také vaše děti mohou jít s vámi." [25] Mojžíš odpověděl: "Ty sám nám dáš potřebné k obětním hodům a k zápalným obětem, abychom je připravili Hospodinu, svému Bohu. [26] Půjdou s námi i naše stáda, ani pazneht tu nezůstane. Budeme z nich brát k službě Hospodinu, svému Bohu. My ještě nevíme, čím budeme Hospodinu sloužit, dokud tam nepřijdem." [27] Avšak Hospodin zatvrdil faraónovo srdce a on je nedovolil propustit. [28] Faraó řekl: "Odejdi ode mne. Dej si pozor, ať mi už nepřijdeš na oči. Neboť v den, kdy mi přijdeš na oči, zemřeš!" [29] Mojžíš odpověděl: "Jak si řekl. Už ti na oči nepřijdu."

Ex kapitola 11.

[1] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Ještě jednu ránu uvedu na faraóna a na Egypt. Potom vás odtud propustí, nadobro vyhostí, přímo vás odtud vyžene. [2] Vybidni lid, ať si vyžádá každý muž od svého souseda a každá žena od své sousedky stříbrné a zlaté šperky." [3] A Hospodin zjednal lidu v očích Egyptanů přízeň. Také sám Mojžíš platil v egyptské zemi za velice významného v očích faraónových služebníků i v očích lidu. [4] Mojžíš řekl faraónovi: "Toto praví Hospodin: O půlnoci projdu Egyptem. [5] Všichni prvorození v egyptské zemi zemřou, od prvorozeného syna faraónova, který

sedí na jeho trůnu, po prvorozeného syna otrokyně, která mele na mlýnku, i všechno prvorozené z dobytka. [6] Po celé egyptské zemi se bude rozléhat veliký křik, jakého nebylo a už nebude. [7] Ale na žádného Izraelce ani pes nezavřčí, ani na člověka ani na dobytče, abyste poznali, že Hospodin podivuhodně rozlišuje mezi Egyptem a Izraelem. [8] Všichni tito tvoji služebníci sestoupí ke mně, budou se mi klanět a říkat: Odejdi ty i všechen lid, který jde za tebou! Teprve potom odejdu." Nato Mojžíš, planoucí hněvem, od faraóna odešel. [9] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Faraó vás neposlechne, a tak mých zázraků v egyptské zemi ještě přibude." [10] Mojžíš a Áron všechny ty zázraky před faraónem učinili, ale Hospodin zatvrdil faraónovo srdce, takže Izraelce ze své země nepropustil.

Ex kapitola 12.

[1] Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi v egyptské zemi: [2] "Tento měsíc bude pro vás začátkem měsíců. Bude pro vás prvním měsícem v roce. [3] Vyhlaste celé izraelské pospolitosti: Desátého dne tohoto měsíce si každý vezmete beránka podle svých rodů, beránka na rodinu. [4] Kdyby byla rodina malá a na beránka by nestačila, přibere si každý souseda, který bydlí nejbližší jeho rodiny, aby doplnil počet osob. Podle toho, kolik kdo sní, stanovíte počet na beránka. [5] Budete mít beránka bez vady, ročního samce. Vezmete jej z ovcí nebo z koz. [6] Budete jej opatrovat až do čtrnáctého dne tohoto měsíce. Navečer bude celé shromáždění izraelské pospolitosti beránky zabíjet. [7] Pak vezmou trochu krve a potřou jí obě veřeje i nadpraží u domu, v nichž jej budou jíst. [8] Tu noc budou jíst maso upečené na ohni a k němu budou jíst nekvašené chleby s hořkými bylinami. [9] Nebudete z něho jíst nic syrového ani vařeného ve vodě, nýbrž jen upečené na ohni s hlavou i s nohama a vnitřnostmi. [10] Nic z něho nenecháte do rána. Co z něho zůstane do rána, spálíte ohněm. [11] Budete jej jíst takto: Budete mít přepásaná bedra, opánky na nohou a hůl v ruce. Sníte jej ve chvatu. To bude Hospodinův hod beránka. [12] Tu noc projdu egyptskou zemí a všechno prvorozené v egyptské zemi pobiji, od lidí až po dobytek. Všechna egyptská božstva postihnu svými soudy. Já jsem Hospodin. [13] Na domech, v nichž budete, budete mít na znamení krev. Když tu krev uvidím, pomínu vás a nedolehne na vás zhoubný úder, až budu bít egyptskou zemi. [14] Ten den vám bude dnem pamětním, budete jej slavit jako slavnost Hospodinovu. Budete jej slavit po všechna svá pokolení. To je provždy platné nařízení. [15] Po sedm dní budete jíst nekvašené chleby. Hned prvního dne odstraníte ze svých domů kvas. Každý, kdo by od prvního do sedmého dne jedl něco kvašeného, bude z Izraele vyobcován. [16] Prvního dne budete mít bohoslužebné shromáždění. I sedmého dne budete mít bohoslužebné shromáždění. V těch dnech se nebude konat žádné dílo. Smíte si připravit jen to, co každý potřebuje k jídlu. [17] Budete dbát na ustanovení o nekvašených chlebech, neboť právě toho dne jsem vyvedl vaše oddíly z egyptské země. Na tento den budete bedlivě dbát. To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení. [18] Od večera čtrnáctého dne prvního měsíce budete jíst nekvašené chleby až do večera jedenadvacátého dne téhož měsíce. [19] Po sedm dní se nenajde ve vašich domech kvas. Každý, kdo by jedl něco kvašeného, bude vyobcován z pospolitosti Izraele, i host a domorodec. [20] Nebudete jíst nic kvašeného. Ve všech svých obydlích budete jíst nekvašené chleby." [21] Mojžíš svolal všechny izraelské starší a řekl jim: "Jděte si vít kus z bravu podle vašich čeledí a zabijte velikonočního beránka. [22] Potom vezměte svazek yzopu, namočte jej v misce s krví a krví z misky potřete nadpraží a obě veřeje. Ať nikdo z vás až do rána nevychází ze dveří svého domu. [23] Až Hospodin bude procházet zemí, aby udeřil na Egypt, uvidí krev na nadpraží a na obou veřejích. Hospodin ty dveře pomine a nedopustí, aby do vašeho domu vešel zhoubece a udeřil na vás. [24] Dbejte na toto ustanovení. To je provždy platné nařízení pro tebe i pro tvé syny. [25] Až přijдете do země, kterou vám Hospodin dá, jak přislíbil, dbejte na tuto službu. [26] Až se vás pak vaši synové budou ptát, co pro vás tato služba znamená, [27] odpovíte: 'Je to velikonoční obětní hod Hospodinův. On v Egyptě pomínil domy synů Izraele. Když udeřil na Egypt, naše domy vysvobodil.' Lid padl na kolena a klaněl se. [28] Izraelci pak odešli a učinili přesně tak, jak Hospodin Mojžíšovi a Áronovi přikázal. [29] Když nastala půlnoc, pobil Hospodin v egyptské zemi všechno prvorozené, od prvorozeného syna faraónova, který seděl na jeho trůnu, až po prvorozeného syna zajatce v žalářní kobce, i všechno prvorozené z dobytka. [30] Tu faraó v noci vstal, a v celém Egyptě nastal veliký křik, protože nebylo domu, kde by nebyl mrtvý. [31] Ještě v noci povolal Mojžíše a Árona a řekl: "Seberte se a odejděte z mého lidu, vy i Izraelci. Jděte, služte Hospodinovi, jak jste žádali. [32] Vezměte také svůj brav i skot, jak jste žádali, a jděte. Vyproste požehnání i pro mne." [33] Egyptané naléhali na lid a spěchali s jeho propuštěním ze země, protože si říkali: "Všichni pomřeme!" [34] Lid tedy vzal těsto ještě nevykynuté, zabalil díže do pláště a nesl na ramenou. [35] Izraelci jednali podle Mojžíšova rozkazu; vyžádali si též od Egyptanů stříbrné a zlaté šperky a pláště. [36] A Hospodin zjednal lidu přízeň v očích Egyptanů a oni jim vyhověli. Tak vyplenili Egypt. [37] Izraelci vytáhli z Ramesesu do Sukótu, kolem šesti set tisíc pěších mužů kromě dětí. [38] Vyšlo s nimi také mnoho přimíšeného lidu a obrovská stáda bravu a skotu. [39] Z těsta, které vynesli z Egypta, napekli nekvašené podpopelné chleby, protože ještě nevykynulo. Byli totiž z Egypta vyhnáni a nemohli otálet. Ani potravu na cestu si nestačili připravit. [40] Doba pobytu, kterou Izraelci v Egyptě strávili, byla čtyři sta třicet let. [41] Když uplynulo čtyři sta třicet let, přesně na den vyšly všechny Hospodinovy zástupy z egyptské země. [42] Byla to noc jejich bdění pro Hospodina, když je vyváděl z egyptské země. Tato noc je všem synům Izraele po všechna pokolení nocí bdění pro Hospodina. [43] Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi: "Toto je nařízení o hodu beránka: Nebude z něho jíst žádný cizinec. [44] Ale bude jej jíst každý služebník koupený za stříbro, bude-li obřezán. [45] Přistěhovalec ani nádeník jej jíst nebude. [46] Musí být sněden v témž domě. Z jeho masa nevyneseš nic z domu. [47] Tak to bude dělat celá izraelská pospolitost. [48] Jestliže by u tebe pobýval host a chtěl by připravit Hospodinovi hod beránka, nechť je u něho obřezán každý mužského pohlaví a potom bude smět přistoupit a tak učinit a bude jako domorodec v zemi. Ale žádný neobřezanec jej jíst nebude. [49] Stejný řád bude platit pro domorodce i pro hosta, který bude pobývat mezi vámi." [50] Všichni Izraelci učinili přesně tak, jak Hospodin Mojžíšovi a Áronovi přikázal. [51] Právě v ten den vyvedl Hospodin Izraelce seřazené po oddílech z egyptské země.

Ex kapitola 13.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Posvěť mi všechno prvorozené, co mezi Izraelci otvírá lůno, ať z lidí či z dobytka. Je to moje!" [3] Mojžíš řekl lidu: "Pamatujte na tento den, kdy jste vyšli z Egypta, z domu otroctví. Hospodin vás odtud vyvedl pevnou rukou. Proto se nesmí jíst nic kvašeného. [4] Vycházíte dnes, v měsíci ábibu. [5] Až tě Hospodin uvede do země Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Chivejců a Jebúsejců, o níž se zavázal tvým otcům přísahou, že ji dá tobě, zemi oplývající mlékem a medem, budeš v ní tohoto měsíce konat tuto službu: [6] Sedm dní budeš jíst nekvašené chleby. Sedmého dne se bude slavnost Hospodinova. [7] Nekvašené chleby se budou jíst po sedm dní. Nespatří se u tebe nic kvašeného, na celém tvém území se u tebe nespatří žádný kvas. [8] V onen den svému synovi oznámíš: 'To je pro to, co mi prokázal Hospodin, když jsem vycházel z Egypta.' [9] A budeš to mít jako znamení na své ruce a jako připomínku mezi svými očima, aby v tvých ústech zůstal Hospodinův zákon, neboť pevnou rukou tě vyvedl Hospodin Egypta. [10] Budeš dbát na toto nařízení ve stanovený čas rok co rok. [11] Až tě Hospodin uvede do země Kenaanců, jak přísahou zaslíbil tobě i tvým otcům, a až ti ji dá, [12] všechno, co otvírá lůno, odevzdáš Hospodinovi. Všichni samečci, které tvůj dobytek vrhne nejprve, budou patřit Hospodinovi. [13] Každého osla, který e narodil jako první, vyplatíš jehnětem. Kdybys jej nemohl vyplatit, zlomíš mu vaz. Také

každého prvorozeného ze svých synů vyplatíš. [14] Až se tě tvůj syn v budoucnu zeptá, co to znamená, opovíš mu: 'Hospodin nás vyvedl pevnou rukou z Egypta, z domu otroctví. [15] Když se faraó zatvrdil a nechtěl nás propustit, pobil Hospodin v egyptské zemi všechno prvorozené, od prvorozené z lidí až po prvorozené z dobytka. Proto obětuji Hospodinu všechny samce, kteří otvírají lůno, a každého prvorozeného ze svých synů vyplácím.' [16] To bude jako znamení na tvé ruce a jako pásek na čele mezi tvýma očima. Neboť pevnou rukou nás vyvedl Hospodin z Egypta." [17] Když faraó lid propustil, nevedl je Bůh cestou směřující do země Pelištejců, i když byla kratší. Bůh totiž řekl: "Aby lid nelitoval, když uvidí, že mu hrozí válka, a nevrátil se do Egypta." [18] Proto Bůh vedl lid oklikou, cestou přes poušť k Rákosovému moři. Izraelci vytáhli z egyptské země rozdělení do bojových útvarů. [19] Mojžíš vzal s sebou Josefovy kosti. Ten totiž zavázal Izraelce přísahou: "Až vás Bůh navštíví, vynesete odtud s sebou mé kosti." [20] I vytáhli ze Sukótu a utábořili se v Étamu na pokraji pouště. [21] Hospodin šel před nimi ve dne v sloupu oblakovém, a tak je cestou vedl, v noci ve sloupu ohnivém, a tak jim svítil, že mohli jít ve dne i v noci. [22] Sloup oblakový se nevzdálil od lidu ve dne, ani sloup ohnivý v noci.

Ex kapitola 14.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Rozkaž Izraelcům, aby se obrátili a utábořili před Pí-chírotem mezi Migdólem a mořem; utábořte se před Baal-sefónem, přímo proti němu při moři. [3] Faraó si o Izraelcích řekne: Bloudí v zemi, zavřela se za nimi poušť. [4] Tu zatvrdím faraónovo srdce a on vás bude pronásledovat. Já se však na faraónovi a na všem jeho vojsku oslavím, takže Egyptané poznají, že já jsem Hospodin." I učinili tak. [5] Egyptskému králi bylo oznámeni, že lid uprchl. Srdce faraóna a jeho služebníků se obrátilo proti lidu. Řekli: "Co jsem to udělali, že jsme Izraele propustili z otroctví?" [6] Faraó dal zapráhnout do svého válečného vozu a vzal s sebou svůj lid. [7] Vzal též šest set vybraných vozů, totiž všechny vody egyptské. Na všech byla tříčlenná osádka. [8] Hospodin zatvrdil srdce faraóna, krále egyptského, a ten Izraelce pronásledoval. Ale Izraelci navzdory všemu vyšli. [9] Egyptané je pronásledovali a dostihli je, když tábořili při moři, dostihli je všichni faraónovi koně, vozy, jeho jízda a vojsko, při Pí-chírotu před Baal-sefónem. [10] Když viděli, že Egyptané táhnou za nimi. Tu se Izraelci velmi polekali a úpěli k Hospodinu. [11] A osopili se na Mojžíše: "Což nebylo v Egyptě dost hrobů, že jsi nás odvedl, abychom zemřeli na poušti? Cos nám to udělal, že jsi nás vyvedl z Egypta? [12] Došlo na to, o čem jsme s tebou mluvili v Egyptě: Nech nás být, ať sloužíme Egyptu. Vždyť pro nás bylo lépe sloužit Egyptu než zemřít na poušti." [13] Mojžíš řekl lidu: "Nebojte se! Vydrtže a uvidíte, jak vás dnes Hospodin zachrání. Jak vidíte Egyptany dnes, tak je už nikdy neuvidíte. [14] Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčky přihlížet. [15] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Proč ke mně úpíš? Pobídní Izraelce, ať táhnou dál. [16] Ty pak pozdvihni svou ruku, vztáhni ruku nad moře a rozpolťíš je, a tak Izraelci půjdou prostředkem moře po suchu. [17] Já zatvrdím srdce Egyptanů, takže půjdou za nimi. Oslavím se na faraónovi a na všem jeho vojsku, na jeho vozech i jízdě. [18] Egyptané poznají, že já jsem Hospodin, až budu oslaven tím, co učiním s faraónem, s jeho vozy a jízdu." [19] Tu se zvedl Boží posel, který šel před izraelským táborem, a šel teď za nimi. Oblakový sloup se před nimi totiž zvedl, postavil se za ně [20] a vstoupil mezi tábor egyptský a izraelský. Jedněm byl oblakem a temnotou, druhým osvětloval noc; po celou noc se jedni k druhým nepřiblížili. [21] Mojžíš vztáhl ruku nad moře a Hospodin hnal moře silným východním větrem, který vál po celou noc, až proměnil moře v souš. Vody byly rozpolceny. [22] Izraelci šli prostředkem moře po suchu. Vody jim byly hradbou zprava i zleva. [23] Egyptané je pronásledovali a vešli za nimi doprostřed moře, všichni faraónovi koně, vozy i jízda. [24] Za jitřního bdění vyhlédl Hospodin ze sloupu ohnivého a oblakového na egyptský tábor a vyvolal v egyptském táboře zmatek. [25] Způsobil, že se uvolnila kola jejich vozů, takže je stěží mohli ovládat. Tu si Egyptané řekli: "Utečme před Izraelem, neboť za ně bojuje proti Egyptu Hospodin." [26] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vztáhni ruku nad moře! Vody se obrátí na Egyptany, na jejich vozy a jízdu!" [27] Mojžíš vztáhl ruku nad moře, a když nastávalo jitro, moře opět nabylo své moci. Egyptané utíkali proti němu a Hospodin je vehnal doprostřed moře. [28] Vody se vrátily, přikryly vozy i jízdu celého faraónova vojska, které vešlo za Izraelci do moře. Nezůstal z nich ani jediný. [29] Ale Izraelci přešli prostředkem moře po suchu a vody jim byly hradbou zprava i zleva. [30] Onoho dne zachránil Hospodin Izraele z moci Egypta. Izrael viděl na břehu moře mrtvé Egyptany. [31] Tak uviděl Izrael velikou moc, kterou osvědčil Hospodin na Egyptu. Lid se bál Hospodina a uvěřil Hospodinu i jeho služebníku Mojžíšovi.

Ex kapitola 15.

[1] Tehdy zpíval Mojžíš a synové Izraele Hospodinu tuto píseň. Vyznávali: "Hospodinu chci zpívat, neboť se slavně vyvýšil, smetl do moře koně i s jezdcem. [2] Hospodin je má záštita a píseň, stal se mou spásou. On je můj Bůh, a já ho velebím, Bůh mého otce, a já ho vyvyšuji. [3] Hospodin je bojovný rek; Hospodin je jeho jméno. [4] Vozy faraónovy i jeho vojsko svrhl do moře, v moři Rákosovém utonul výkvět jeho vozatajstva. [5] Tůně propastné je zavalily, klesli do hlubin jak kámen. [6] Tvá pravice, Hospodine, velkolepá v síle, tvá pravice, Hospodine, zdrtil nepřítel. [7] Nesmírně vyvýšen rozmetáš útočníky, vysíláš své rorhorlení, jako oheň strniště je pozře. [8] Dechem tvého chřípí počaly se kupit vody, příboje zůstaly stát jako hráze, sesedly se tůně propastné v klín moře. [9] Nepřítel si řekl: 'Pustím se za nimi, doženu je, rozdělím kořist, ukojím jimi svou duši, meč vytasím, podrobí si je má ruka.' [10] Zadul jsi svým dechem a moře je zavalilo, potopili se jak olovo v nesmírných vodách. [11] Kdo je mezi bohy jako ty, Hospodine? Kdo je jako ty, tak velkolepý ve svatosti, hrozný v chvályhodných skutcích, konající divy? [12] Vztáhl jsi pravici a země je pohtíla. [13] Svým milosrdenstvím jsi vedl tento lid, který jsi vykoupil, provázal jsi jej svou mocí ke své svaté nivě. [14] Uslyšely o tom národy a zmocnil se nic nekld, bolest sevřela obyvatele Pelišteje. [15] Tehdy se zhroutil edómští pohlavří, moábské vůdce zachvátilo chvění, všichni obyvatelé Kenaanu propadli zmatku. [16] Padla na ně hrůza a strach; pro velikost tvé paže zmlknou jako kámen, dokud, Hospodine, neprojde tvůj lid, pokud neprojde ten lid, který sis získal. [17] Přivedeš a zasadíš je na hoře svého dědictví, kde jsi, Hospodine, připravil své sídlo k přebývání, kde tvé ruce, Panovníku, svatyni si přichystaly. [18] Hospodin kraluje navěky a navždy." [19] Když totiž faraónovi koně s jeho vozy a jízdu vešli do moře, Hospodin na ně obrátil mořské vody. Ale Izraelci šli po suchu prostředkem moře. [20] Tu vzala prorokyně Mirjam, sestra Áronova, do ruky bubínky a všechny ženy vyšly za ní s bubínky na tanečním rej. [21] A Mirjam střídavě s muži prozpěvovala: "Zpívejte Hospodinu, neboť se slavně vyvýšil, smetl do moře koně i s jezdcem." [22] Mojžíš vedl Izraele od Rákosového moře dál. Vyšli na poušť Šúr a táhli pouští po tři dny, aniž narazili na vodu. [23] Došli až do Mary, ale nemohli vodu z Mary pít, protože byla hořká. Pojmenovali ji proto Mara (to je Hořká). [24] Tu lid proti Mojžíšovi reptal: "Co budeme pít?" [25] Mojžíš úpěl k Hospodinu a Hospodin mu ukázal dřevo. Když je hodil do vody, voda zesládlá. Tam dal Hospodin lidu nařízení a právní ustanovení a podrobil jej tam zkoušce. [26] Řekl: "Jestliže opravdu budeš poslouchat Hospodina, svého Boha, dělat, co je v jeho očích správné, naslouchat jeho přikázáním a dbát na všechna jeho nařízení, nepostihnu tě žádnou nemocí, kterou jsem postihl Egypt. Neboť já jsem Hospodin, já tě uzdravuji. Řekl: "Jestliže opravdu budeš poslouchat Hospodina, svého Boha, dělat, co je v jeho očích správné, naslouchat jeho přikázáním a dbát na všechna jeho nařízení, nepostihnu tě žádnou nemocí, kterou jsem postihl Egypt. Neboť já jsem Hospodin, já tě uzdravuji." [27] Pak přišli do Élimu. Tam bylo dvanáct vodních pramenů a sedmdesát palem. Tam při vodách se utábořili.

Ex kapitola 16.

[1] Pak vytáhli z Élimu. Celá pospolitost Izraelců přišla na pouť Sín, která je mezi Élimem a Sínajem, patnáctý den druhého měsíce poté, co vyšli z egyptské země. [2] Celá pospolitost Izraelců na poušti opět reptala proti Mojžíšovi a Áronovi. [3] Izraelci jim vyčítali: "Kéž bychom byli zemřeli Hospodinovou rukou v egyptské zemi, když jsem sedávali nad hrnci masa, když jsme jídvali chléb do sytosti. Vždyť jste nás vyvedli na tuto poušť, jen abyste celé toto shromáždění umoil hladem." [4] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Já vám sešu chléb jako déšť z nebe. Ať lid vychází a sbírá, co denně spotřebují. Tak je podrobím zkoušce, budou-li se řídit mým zákonem, či nikoli." [5] Když budou připravovat, co přinesou, ať je toho šestého dne dvakrát tolik, než co nasbírají každodenně." [6] Mojžíš a Áron řekli všem Izraelcům: "Večer poznáte, že vás z egyptské země vyvedl Hospodin. [7] A ráno spatříte Hospodinovu slávu, ačkoli slyšel vaše reptání proti sobě. Co jsme my, že reptáte proti nám?" [8] Pak Mojžíš dodal: "Poznáte to podle toho, že vám Hospodin dá večer k jídlu maso a ráno k nasycení chléb, ačkoli slyšel reptání, jak jste proti němu reptali. Co jsme my? Nereptáte proti nám, ale proti Hospodinu." [9] Áronovi Mojžíš řekl: "Vyvzi celou pospolitost Izraelců: 'Přistupte před Hospodina, neboť slyšel vaše reptání.'" [10] Když mluvil Áron k celé pospolitosti Izraelců, obrátili se k poušti, a vtom se ukázala v oblaku Hospodinova sláva. [11] Tu Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [12] "Slyšel jsem reptání Izraelců. Vyhlás jim: 'Navečer se najíte masa a ráno se nasýtíte chlebem, abyste poznali, že já jsem Hospodin, váš Bůh.'" [13] Když pak nastal večer, přiletěly křepelky a snesly se na tábor. A ráno podala kolem tábora rosa. [14] Když rosa přestala padat, hle, na povrchu pouště leželo po zemi cosi jemně šupinatého, jemného jako jíní. [15] Když to Izraelci viděli, říkali jeden druhému: "Man hů?" (to je: "Co je to?") Nevěděli totiž, co to je. Mojžíš jim řekl: "To je chléb, který vám dal Hospodin za pokrm." [16] Hospodin přikázal toto: Nasbírejte si ho každý, kolik potřebujete k jídlu. Každý vezmete podle počtu osob ve svém stanu ómer na hlavu." [17] Izraelci tak učinili a nasbírali někdo více, někdo méně. [18] Pak odměřovali po ómeru. Ten, kdo nasbíral mnoho, neměl nadbytek, a kdo nasbíral málo, neměl nedostatek. Nasbírali tolik, kolik každý k jídlu potřeboval. [19] Mojžíš jim řekl: "Nikdo ať si nenechává nic do rána!" [20] Ale oni Mojžíše neposlechli a někteří si něco do rána nechali. To však zčervivělo a páchlo. Mojžíš se na ně rozlítil. [21] Sbírali to tak ráno co ráno, kolik každý k jídlu potřeboval. Když však začalo hřát slunce, rozpustilo se to. [22] Šestého dne nasbírali toho chleba dvakrát tolik, totiž dva ómery na osobu. Tu přišli všichni předáci pospolitosti a oznámili to Mojžíšovi. [23] Ten jim řekl: "Toto praví Hospodin: Zítřa je slavnost odpočinutí, Hospodinův svatý den odpočinku. Co je třeba napéci, napečte, a co je třeba uvařit, uvařte. A vše, co přebývá, uložte a opatrujte do rána." [24] Uložili to tedy do rána, jak Mojžíš přikázal. A nezapáchalo to, ani se do toho nedali červi. [25] Mojžíš pak řekl: "Snězte to dnes, protože dnes je Hospodinův den odpočinku. Dnes nenajdete na poli nic. [26] Šest dní budete sbírat, ale sedmý den je den odpočinku. Ten den nebude nic padat." [27] Když přesto někteří z lidu sedmého dne vyšli, aby sbírali, nic nenašli. [28] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Jak dlouho se budete zpěčovat a nebudete dbát mých příkazů a řádů?" [29] Hleďte, vždyť Hospodin vám dal den odpočinku. Proto vám dává šestého dne chléb na dva dny. Zůstaňte a nebudete dbát mých příkazů a řádů?" [30] Lid tedy sedmého dne odpočíval. [31] Dům izraelský pojmenoval ten pokrm mana. Byl jako koriandrové semeno, bílý, a chutnal jako koláč. [32] Mojžíš řekl: "Hospodin přikázal toto: Naplní tím ómer, aby to bylo opatrováno po všechna vaše pokolení, aby viděla chléb, kterým jsem vás na poušti živil, když jsem vás vyvedl z egyptské země." [33] Áronovi Mojžíš řekl: "Vezmi jeden džbán, nasyp do něho plný ómer many a ulož to před Hospodinem, aby to bylo opatrováno po všechna pokolení." [34] Áron to tedy uložil před schránou svědeckví, aby to bylo opatrováno, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [35] Izraelci jedli manu po čtyřicet let, dokud nepřišli do země, v níž se měli usadit; jedli manu, dokud nepřišli na pokraj kenaanské země. [36] Ómer je desetina éfy.

Ex kapitola 17.

[1] Celá pospolitost synů Izraele táhla z pouště Sínu od stanoviště ke stanovišti podle Hospodinova rozkazu. Utábořili se v Refídimu, ale lid neměl vodu k pití. [2] Tu se lid dostal do sváru s Mojžíšem a naléhali: "Dejte nám vodu, chceme pít!" Mojžíš se jich zeptal: "Proč se se mnou přete? Proč pokoušíte Hospodina?" [3] Lid tam žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. Vyčítali: "Proto jsi nás vyvedl z Egypta, abys nás, naše syny a stáda umoil žízni?" [4] Mojžíš úpěl k Hospodinu: "Jak se mám vůči tomuto lidu zachovat? Taktak že mě neukamenují." [5] Hospodin Mojžíšovi řekl: "Vyjdi před lid. Vezmi s sebou některé z izraelských starších. Také hůl, kterou jsi udeřil do Nilu, si vezmi do ruky a jdi. [6] Já tam bude stát před tebou na skále na Chorébu. Udeříš do skály a vyjde z ní voda, aby lid mohli pít." Mojžíš to udělal před očima izraelských starších. [7] To místo pojmenoval Massa a Meriba (to je Pokušení a Svár) podle sváru Izraelců a proto, že pokoušeli Hospodina pochybováním: "Je mezi vámi Hospodin nebo není?" [8] Tu přitáhl Amálek, aby v Refídimu bojoval s Izraelem. [9] Mojžíš rozkázal Jozuovi: "Vyber nám muže a vyjdi do boje proti Amálekovi. Já se zítřa postavím na vrchol pahorku s Hospodinovou holí v ruce." [10] Jozue učinil, jak mu Mojžíš rozkázal, a dal se s Amálekem do boje. Mojžíš, Áron a Chúr vystopili na vrchol pahorku. [11] Dokud Mojžíš držel ruku nahoře, vítězil Izrael, když ruku spustil, vítězil Amálek. [12] Když Mojžíšovi umdlěvaly ruce, vzali kámen a podložili jej pod Mojžíše, aby se na něj posadil. Áron a Chúr, každý z jedné strany mu podpírali ruce, takže vytrval s rukama nahoře až do západu slunce. [13] I porazil Jozue Amáleka a jeho lid ostřím meče. [14] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Zapiš na památku do knihy a přeďej Jozuovi, že zcela vymaže zpod nebes památku na Amáleka." [15] I vybudoval Mojžíš oltář a pojmenoval jej: 'Hospodin je má korouhev.' [16] Řekl totiž: "Je vztažena ruka nad Hospodinovým trůnem. Hospodin vyhlašuje boj proti Amálekovi do posledního pokolení."

Ex kapitola 18.

[1] Jitro, midjánský kněz, Mojžíšův tchán, uslyšel o všem, co Bůh učinil Mojžíšovi a svému izraelskému lidu, že Hospodin vyvedl Izraele z Egypta. [2] Tu vzal Jitro, Mojžíšův tchán, Siporu, Mojžíšovu manželku, kterou on poslal zpět, [3] a dva její syny; první se jmenoval Geršom (to je Hostem-tam), neboť Mojžíš řekl: "Byl jsem hostem v cizí zemi", [4] a druhý se jmenoval Elíezer (to je Bůh-je-pomoc), neboť řekl: "Bůh mého otce je má pomoc, vysvobodil mě od faraónova meče". [5] Jitro, Mojžíšův tchán, přišel k němu s jeho syny a manželkou na poušť, kde on tábořil, k hoře Boží. [6] Vzkázal Mojžíšovi: "Já, tvůj tchán Jitro, jsem přišel k tobě, i tvoje manželka a s ní oba její synové." [7] Mojžíš tedy vyšel svému tchánovi vstříc, poklonil se a políbil ho. Popřáli se navzájem pokoj a vešli do stanu. [8] Mojžíš vypravoval svému tchánovi o všem, co Hospodin kvůli Izraeli učinil faraónovi a Egyptanům, a o všech útrapách, které je potkaly na cestě, a jak je Hospodin vysvobodil. [9] Jitro měl radost ze všeho dobrého, co Hospodin Izraeli prokázal, a že jej vysvobodil z Egypta. [10] Řekl: "Požehnán buď Hospodin, že vás vysvobodil z moci Egypta a z ruky faraónovy, že vysvobodil tento lid z područí Egypta. [11] Nyní jsem poznal, že Hospodin je větší než všichni bohové; odplatil jim podle toho, jak se vypínali nad Izraele." [12] Jitro, tchán Mojžíšův, pak připravil Bohu zápalnou oběť a obětní hod. Áron a všichni izraelští starší přistoupili, aby s Mojžíšovým tchánem pojedli před Bohem chléb. [13] Nazítí se Mojžíš posadil, aby soudil lid. Lid musel stát před Mojžíšem od rána do večera. [14] Mojžíšův tchán se díval na celé jeho

jednání s lidem a řekl: "Jakým způsobem to s lidem jednáš? Proč sám sedíš a všechen lid kolem tebe stojí do rána do večera?" [15] Mojžíš tchánovi odpověděl: "Lid ke mně přichází dotazovat se Boha. [16] Když něco mají, přijde ta záležitost přede mne a já rozsoudím mezi oběma stranami; učím je znát Boží nařízení a řády." [17] Mojžíšův tchán mu odpověděl: "Není to dobrý způsob, jak to děláš. [18] Úplně se vyčerpáš, stejně jako tento lid, který je s tebou. Je to pro tebe příliš obtížné. Sám to nezvládneš. [19] Poslechni mě, poradím ti a Bůh bude s tebou: Ty zastupuj lid před Bohem a přednášej jejich záležitosti Bohu. [20] Budeš jim vysvětlovat nařízení a řády a učit je znát cestu, po které mají chodit, i skutky, které mají činit. [21] Vyhlédni si pak ze všeho lidu schopné muže, kteří se bojí Boha, muže důvěryhodné, kteří nenávidí úplatek. Dosad' je nad nimi za správce nad tisíci, sty, padesáti a deseti. [22] Oni budou soudit lid, kdykoli bude třeba. Každou důležitou záležitost přednesou tobě, každou menší záležitost rozsoudí sami. Ulehčí si své břímě, ať je nesou s tebou. [23] Jestliže se podle toho zařídíš, budeš moci obstát, až ti Bůh vydá další příkazy. Také všechen lid dojde na své místo v pokoji. [24] Mojžíš svého tchána uposlechl a učinil všechno, co řekl. [25] Vybral schopné muže ze všeho Izraele a ustanovil je za představitele lidu, za správce nad tisíci, sty, padesáti a deseti. [26] Ti soudili lid, kdykoli bylo třeba; obtížné záležitosti přednášeli Mojžíšovi a všechny menší záležitosti soudili sami. [27] Potom Mojžíš svého tchána propustil a ten se ubíral do své země.

Ex kapitola 19.

[1] Třetího měsíce potom, co Izraelci vyšli z egyptské země, téhož dne, přišli na Sínajskou poušť. [2] Vytáhli z Refidimu, přišli na Sínajskou poušť a utábořili se v poušti; Izrael se tam utábořil naproti hoře. [3] Mojžíš vystoupil k Bohu. Hospodin k němu zavolal z hory: "Toto povíš domu Jákobovu a oznámíš synům Izraele: [4] Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě. [5] Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země. [6] Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým. To jsou slova, která promluvíš k synům Izraele." [7] Mojžíš přišel, zavolal starší lidu a předložil jim všechno, co mu Hospodin přikázal. [8] Všechnen lid odpověděl jednomyslně: "Budeme dělat všechno, co nám Hospodin uložil." Mojžíš tlumočil odpověď lidu Hospodinu. [9] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Hle, přijdu k tobě v hustém oblaku, aby lid slyšel, až s tebou budu mluvit, a aby ti provždy věřili." Mojžíš totiž Hospodinu oznámil slova lidu. [10] Hospodin dále Mojžíšovi řekl: "Jdi k lidu a dnes i zítra je posvěcuj; ať si vyperou pláště [11] a ať jsou připraveni na třetí den, neboť třetího dne sestoupí Hospodin před zraky všeho lidu na horu Sínaj. [12] Vymeziš kolem lidu hranici a řekneš: Střežte se vystoupit na horu nebo i dotknout se jejího okraje. Kdokoli se hory dotkne, musí zemřít; [13] nedotkne se ho žádná ruka, bude ukamenován nebo zastřelen. Ať je to dobytče nebo člověk, nezůstane naživu. Teprve až se dlouze zatroubí na roh, smějí na horu vystoupit." [14] Mojžíš sestoupil z hory k lidu, posvětil lid a oni se vyprali pláště. [15] Řekl také lidu: "Budte připraveni na třetí den; nepřistupujte k ženě." [16] Když nadešel třetí den a nastalo jitro, hřmělo a blýskalo se, na hoře byl těžký oblak a zazněl velmi pronikavý zvuk polnice. Všechnen lid, který byl v táboře, se třásl. [17] Mojžíš vyvedl lid z tábora vstříc Bohu a postavili se při úpatí hory. [18] Celá hora Sínaj byla zahalena kouřem, protože Hospodin na ni sestoupil v ohni. Kouř z ní stoupal jako z hutě a celá hora se silně chvěla. [19] Zvuk polnice víc a více sílil. Mojžíš mluvil a Bůh mu hlasitě odpovídal. [20] Hospodin totiž sestoupil na horu Sínaj, na vrchol hory. Zavolal Mojžíše na vrchol hory a Mojžíš tam vstoupil. [21] Hospodin Mojžíšovi řekl: "Sestup a varuj lid, aby se nikdo nepokoušel proniknout k Hospodinu ve snaze ho uvidět. Mnoho by jich padlo. [22] Také kněží, kteří přistupují k Hospodinu, se musí posvětit, aby se na ně Hospodin neobořil." [23] Mojžíš řekl Hospodinu: "Lid nemůže vystoupit na horu Sínaj, neboť ty sám jsi nás varoval slovy: Vymez podél hory hranici a horu posvět." [24] Hospodinu mu řekl: "Teď se ani lid nesmějí proniknout a vystoupit k Hospodinu, aby se na ně neobořil." [25] Mojžíš tedy sestoupil k lidu a řekl jim to.

Ex kapitola 20.

[1] Bůh vyhlásil všechna tato přikázání: [2] "Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. [3] Nebudeš mít jiného boha mimo mne. [4] Nezobrazíš si Boha zpodoběním něčeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. [5] Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří svého Boha, [6] ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají. [7] Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval. [8] Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. [9] Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. [10] Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách. [11] V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý. [12] Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. [13] Nezapomínej. [14] Nesesmilniš. [15] Nepokradeš. [16] Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví. [17] Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu." [18] Všechnen lid pozoroval hřmění a blýskání, zvuk polnice a kouřící se horu. Lid to pozoroval, chvěl se a zůstal stát opodál. [19] Řekli Mojžíšovi: "Mluv s námi ty a budeme poslouchat. Bůh ať s námi nemluví, abychom nezemřeli." [20] Mojžíš lidu odpověděl: "Nebojte se! Bůh přišel proto, aby vás vyzkoušel, aby bylo zřejmé, že se ho budete bát a přestanete hřešit." [21] Lid zůstal stát opodál a Mojžíš přistoupil k mračnu, v němž byl Bůh. [22] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Toto řekneš synům Izraele: Viděli jste, že jsem s vámi mluvil z nebe. [23] Neuděláte si mé zpodobění, neuděláte si bohy stříbrné ani zlaté. [24] Uděláš mi oltář z hlíny a budeš na něm obětovat ze svého bravu a skotu své oběti zápalné i pokojné. Na každém místě, kde určím, aby se připomínalo mé jméno, přijdu k tobě a požehnám ti. [25] Jestliže mi budeš dělat oltář z kamenů, neotesávej je; kdyby je opravoval dlátem, znesvětil bys je. [26] Nebudeš vystupovat k mému oltáři po stupních, abys u něho neodkrýval svou nahotu.

Ex kapitola 21.

[1] Toto jsou právní ustanovení, která jim předložíš: [2] Když koupíš hebrejského otroka, bude sloužit šest let; sedmého roku odejde jako propuštěnec bez výkupného. [3] Jestliže přišel sám, odejde sám, měl-li ženu, odejde jeho žena s ním. [4] Jestliže mu dal jeho pán ženu, která mu porodila syny nebo dcery, zůstane žena a její děti u svého pána, a on odejde sám. [5] Prohlásí-li otrok výslovně: "Zamiloval jsem si svého pána, svou ženu a syny, nechci odejít jako propuštěnec", [6] přivede ho jeho pán před Boha, totiž přivede ho ke dveřím nebo k veřejím, probodne mu ucho šídlem a on zůstane

provždy jeho otrokem. [7] Když někdo prodá svou dceru za otrokyni, nebude s ní nakládáno jako s jinými otroky. [8] Jestliže se znelíbí svému pánu, který si ji vzal za družku, dovolí ji vyplatit, ale nemá právo prodat ji cizímu lidu a naložit s ní vérolomně. [9] Jestliže ji dal za družku svému synovi, bude s ní jednat podle práva dcer. [10] Jestliže on si vezmí ještě jinou, nesmí ji zkrátit na stravě, ošacení a manželském právu. [11] Jestliže jí nezajistí tyto tři věci, smí ona odejít bez zaplacení výkupného. [12] Kdo někoho uhodí a ten zemře, musí zemřít. [13] Neně-li to v úmyslu, ale Bůh dopustil, aby to jeho ruka způsobila, určím ti místo, kam se uteče. [14] Když se však někdo opovází lstivě zavraždit svého bližního, vezmeš ho i od mého oltáře, aby zemřel. [15] Kdo uhodí svého otce nebo matku, musí zemřít. [16] Kdo někoho ukradne, ať už jej prodá nebo jej u něho naleznou, musí zemřít. [17] Kdo zlořečí svému otci nebo matce, musí zemřít. [18] Když se muži dostanou do sporu a jeden druhého uhodí kamenem nebo pěstí, ale on nezemře, nýbrž je upoután na lůžko [19] a zase vstane a může vycházet o holi, bude pachatel bez viny; poskytne pouze náhradu za jeho vyřazení z práce a zajistí mu léčení. [20] Jestliže někdo uhodí svého otroka nebo otrokyni holí, takže mu zemřou pod rukou, musí být usmrcený pomstěn. [21] Jestliže však vydrží den či dva, nebude pomstěn, neboť byl jeho majetkem. [22] Když se muži budou rvát a udeří těhotnou ženu, takže potratí, ale nepřijde o život, musí pachatel zaplatit pokutu, jakou mu uloží muž té ženy; odevzdá ji prostřednictvím rozhodčích. [23] Jestliže o život přijde, dáš život, dáš život za život. [24] Oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu, [25] spáleninu za spáleninu, modřinu za modřinu, jizvu za jizvu. [26] Když někdo udeří do oka svého otroka nebo otrokyni a vyrazí mu je, v náhradu za oko ho propustí na svobodu. [27] Jestliže vyrazí zub svému otroku nebo otrokyni, v náhradu za zub ho propustí na svobodu. [28] Když býk potrká muže nebo ženu, takže zemřou, musí být býk ukamenován a jeho maso se nesmí jíst; majitel býka však bude bez viny. [29] Jestliže však jde o býka trkavého již od dřívějška a jeho majitel byl varován, ale nehlídal ho, a býk usmrtí muže nebo ženu, bude býk ukamenován a také jeho majitel zemře. [30] Jestliže mu bude uloženo výkupné, dá jako výplatu za svůj život všechno, co mu bude uloženo. [31] Jestliže býk potrká syna nebo dceru, bude s ním naložena podle téhož právního ustanovení. [32] Jestliže býk potrká otroka nebo otrokyni, dá majitel býka třicet šekelů stříbra jejich pánu a býk bude ukamenován. [33] Když někdo odkryje nebo vyhloubí studnu a nepřikryje ji, takže do ní spadne býk nebo osel, [34] majitel studny poskytne jeho majiteli náhradu ve stříbře a mrtvé zvíře bude patřit jemu. [35] Když něčí býk utrká k smrti sousedova býka, živého býka prodají a rozdělí se na polovinu o stříbro i o mrtvé zvíře. [36] Bylo-li však známo, že jde o býka trkavého od dřívějška a jeho majitel ho nehlídal, poskytne plnou náhradu, býka za býka, a mrtvé zvíře bude jeho. [37] Když někdo ukradne býka nebo beránka a porazí jej nebo prodá, dá náhradou za býka pět kusů hovězího dobytka a za beránka čtyři ovce.

Ex kapitola 22.

[1] Jestliže je zloděj přistižen při vloupání a je zbit, takže zemře, nebude lpět krev na tom, kdo ho ubil. [2] Jestliže se to však stane po východu slunce, krev na něm bude lpět. Zloděj musí poskytnout plnou náhradu. Jestliže nic nemá, bude prodán za hodnotu ukradeného. [3] Jestliže se u něho vskutku naleznou věci, které ukradl, živé, ať je to býk či osel nebo ovce, poskytne dvojnásobnou náhradu. [4] Když někdo nechá spást cizí pole nebo vinici tím, že pustí svůj dobytek, aby se pásli na jiném poli, poskytne náhradu z nejlepšího, co je na jeho poli a na jeho vinici. [5] Když vypukne oheň a zachvátí trní a sežehne pokaždé nebo ještě stojící obilí nebo pole, poskytne ten, kdo požár zavínil, plnou náhradu. [6] Když někdo svěří svému bližnímu k opatrování stříbro nebo předměty a ty budou z domu toho muže ukradeny, poskytne zloděj, bude-li přistižen, dvojnásobnou náhradu. [7] Jestliže zloděj nebude přistižen, bude majitel toho domu předveden před Boha, zda sám nevztáhl ruku po výtěžku práce svého bližního. [8] Ve všech majetkových přestupcích, ať jde o býka, osla, ovci, plášť či cokoli ztraceného, o čem někdo řekne: "To je ono", přijde záležitost obou před Boha; koho Bůh označí jako svévolníka, ten poskytne svému bližnímu dvojnásobnou náhradu. [9] Když někdo někomu svěří do opatrování osla, býka, ovci nebo jakékoli dobytče a ono pojde nebo utrpí úraz nebo bude odehnáno, aniž to kdo viděl, [10] rozhodne mezi oběma přísaha při Hospodinu, že nevztáhl ruku po výtěžku práce svého bližního; majitel zvířete to přijme a druhý nemusí poskytnout náhradu. [11] Jestliže mu však bylo skutečně ukradeno, poskytne majiteli náhradu. [12] Jestliže bylo vskutku rozsápáno, přinese je na svědectví; za rozsápané náhradu poskytovat nebude. [13] Když si někdo vyžádá od svého bližního dobytčete a ono utrpí úraz nebo uhynie, poskytne plnou náhradu, nebyl-li majitel přítomen. [14] Jestliže majitel byl přítomen, nemusí poskytnout náhradu; jde-li o námezdného dělníka, jde škoda na vrub jeho mzdy. [15] Když někdo svede pannu, která nebyla zasnoubena, a vyspí se s ní, vezme si ji za ženu a dá za ni plné věno. [16] Jestliže by se její otec rozhodně zdráhal mu ji dát, zaplatí svůdce obnos ve výši věna panen. [17] Čarodějnicí nenecháš naživu. [18] Kdokoli by obcoval s dobytčetem, musí zemřít. [19] Kdo by obětoval bohům a ne samotnému Hospodinu, propadne klatbě. [20] Hostu nebudeš škodit ani ho utlačovat, neboť i vy jste byli hosty v egyptské zemi. [21] Žádnou vdovu a sirotka nebudete utiskovat. [22] Jestliže je přece budeš utiskovat a oni budou ke mně úpět, jistě jejich úpění vyslyším. [23] Vzplanu hněvem a pobiji vás mečem, takže z vašich žen budou vdovy a z vašich synů sirotci. [24] Jestliže půjčíš stříbro někomu z mého lidu, zchudlému, který je s tebou, nebudeš se k němu chovat jako lichvář, neuložíš mu úrok. [25] Jestliže se rozhodneš vzít do zástavy plášť svého bližního, do západu slunce mu jej vrátíš, [26] neboť jeho plášť, kterým si chrání tělo, je jeho jedinou příkryvkou. V čem by spal? Stane se, že bude ke mně úpět a já ho vyslyším, poněvadž jsem milostivý. [27] Nebudeš zlořečit Bohu ani nebudeš proklínat předáka ve svém lidu. [28] Neopozdíš se s dávkami z hojnosti svých úrod a vylišané šťávy svých hroznů a oliv. Dáš mi prvorozeného ze svých synů. [29] Se svým skotem a bravem naložíš ta, že zůstane sedm dní u matky, osmého dne jej dáš mně. [30] Buďte mými muži svatými. Maso zvířete rozsápaného na poli nebudete jíst, hodíte je psovi.

Ex kapitola 23.

[1] Nebudeš šířit falešnou pověst. Nespřáhneš se se svévolníkem, aby ses stal zlovolným svědkem. [2] Nepřidáš se k většině, páchá-li zlo. Nebudeš vypovídat ve sporu s ohledem na většinu a převracet právo. [3] Ani nemajetnému nebudeš v jeho sporu nadřozovat. [4] Když narazíš na býka svého nepřitele nebo na jeho zatoulaného osla, musíš mu jej vrátit. [5] Když uvidíš, že osel toho, kdo tě nenávidí, klesá pod svým břemenem, zanecháš ho snad, aniž ho vyprostíš? Spolu s ním ho vyprostíš. [6] Nebudeš převracet právo ubožáka v jeho sporu. [7] Buď dalek každého podvodu; nepřipustíš, aby byl zabit nevinný a spravedlivý, neboť svévolníka neospravedlním. [8] Nebudeš brát úplatek, neboť úplatek oslepuje i ty, kdo mají oči otevřené, a vede k překrucování záležitostí spravedlivých. [9] Nebudeš utlačovat hosta; víte přece, jak bývá hostu v duši, neboť jste byli hosty v egyptské zemi. [10] Po šest let budeš osévat svou zemi a sklízet z ní úrodu. [11] Sedmého roku ji necháš ležet ladem. Nebudeš ji obdělávat, aby jedli ubožáci z tvého lidu, a co zbude, spase polní zvíř. Tak naložíš i se svou vinicí a se svým olivovním. [12] Po šest dnů budeš konat svou práci, ale sedmého dne přestaneš, aby odpočinul tvůj býk i osel a aby si mohl oddechnout syn tvé otrokyně i host. [13] Na všechno, co jsem vám řekl, budete bedlivě dbát. Jméno jiného boha nebudete připomínat; ať je není slyšet z tvých úst. [14] Třikrát v roce budeš slavít mé slavnosti: [15] Budeš zachovávat slavnost nekvašených chlebů. Po sedm dní budeš jíst nekvašené chleby, jak jsem ti přikázal, a to v určený čas měsíce ábibu (to je měsíce klasů), neboť tehdy jsi vyšel z Egypta. Nikdo se neukáže před mou tváří s prázdnou. [16] Budeš zachovávat též slavnost žně, prvních snopků z výtěžku toho, co jsi zasel

na poli, a slavnost sklízne plodin na konci roku, kdy sklízíš z pole výsledek své práce. [17] Třikrát v roce se ukáže každý, kdo je mužského pohlaví, před Pánem Hospodinem. [18] Nebudeš obětovat dobytče tak, aby krev mého obětního hodu vytekla na něco kvašeného. Nebudeš přechovávat tuk z mé slavnosti přes noc až do rána. [19] Prvotiny raných plodů své role přineseš do domu Hospodina, svého Boha. Nebudeš vařit kůzle v mléku jeho matky. [20] Hle, posílám před tebou posla, aby tě opatroval na cestě a aby tě uvedl na místo, které jsem připravil. [21] Měj se před ním na pozoru a poslouchej ho, nevzdoruj mu, neboť přestupky vám nepromine, poněvadž v něm je mé jméno. [22] Když jej však budeš opravdu poslouchat a činit všechno, co mluvím, stanu se nepřitelem tvých nepřátel a protivníkem tvých protivníků. [23] Můj posel půjde před tebou a uvede tě k Emorejčům, Chetejcům a Perizijcům, ke Kenaancům, Chivejcům a Jebúsejcům, a já je zničím. [24] Nebudeš se klanět jejich bohům a nebudeš jim sloužit. Nebudeš se dopouštět toho, co páchají. Úplně je rozmetáš a na kusy roztrháš jejich posvátné sloupy. [25] Budete sloužit Hospodinu, svému bohu, a on požehná tvému chlebu a tvé vodě. Vzdálím od tebe nemoc; [26] ve tvé zemi nebude ženy, která by potratila nebo která by byla neplodná; obdařím tě plností let. [27] Pošlu před tebou svou hrůzu a uvedu ve zmatek všechn lid, k němuž přicházíš; obrátím před tebou všechny tvé nepřátele na útěk. [28] Pošlu před tebou děsy, aby před tebou vypudili Chivejce, Kenaance a Chetejce. [29] Nevypudím je však před tebou za jeden rok, aby země nezpustla a aby se k tvé škodě nerozmožila polní zvíř. [30] Vypudím je před tebou postupně, dokud se nerozplodíš a nepřevezeš zemi do dědictví. [31] A určím tvé pomezí od Rákosového moře až k řece Eufratu. Dám totiž do vašich rukou obyvatele země a vypudíš je před sebou. [32] Neuzavřeš smlouvu s nimi nebo s jejich bohy. [33] Nebudou v tvé zemi sídlit, aby tě nesvedli ke hříchu proti mně. Kdybys sloužil jejich bohům, stalo by se ti to léčkou.

Ex kapitola 24.

[1] Potom Mojžíšovi řekl: "Vystup k Hospodinu, ty i Áron, Nádab a Abihú a sedmdesát z izraelských starších. Budete se zdálky klanět. [2] K Hospodinu přistoupil jen Mojžíš. Ostatní se přibližovat nebudou. Lid nesmí vystoupit vzhůru spolu s ním." [3] Když Mojžíš přišel nazpět, vypravoval lid všechna slova Hospodinova a předložil mu všechna právní ustanovení. Všechn lid odpověděl jako jedněmi ústy. Řekli: "Budeme dělat všechno, o čem Hospodin mluvil." [4] Nato Mojžíš zapsal všechna Hospodinova slova. Za časného jitra postavil pod horou oltář a dvanáct posvátných sloupů podle dvanácti izraelských kmenů. [5] Pak pověřil izraelské mládence, aby přinesli oběti zápalné a obětovali Hospodinu býčky k hodům oběti pokojné. [6] Mojžíš vzal polovinu krve a vлил ji do mís a druhou polovinou pokropil oltář. [7] Potom vzal Knihu smlouvy a předčítal lidu. Prohlásili: "Poslušně budeme dělat všechno, o čem Hospodin mluvil." [8] Mojžíš vzal krev, pokropil lid a řekl: "Hle, krev smlouvy, kterou s vámi uzavírá Hospodin na základě všech těchto slov." [9] Pak Mojžíš a Áron, Nádab a Abihú a sedmdesát z izraelských starších vystoupili vzhůru. [10] Uviděli Boha Izraele. Pod jeho nohama bylo cosi jako průzračný safír, jako čisté nebe. [11] Ale nevztáhl ruku na nejbližší z Izraelců, ačkoli uzřeli Boha; i jedli a pili. [12] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vystup ke mně na horu a pobuď tam. Dám ti kamenné desky - zákon a přikázání, které jsem napsal, abys jim vyučoval." [13] I povstal Mojžíš a Jozue, který mu přisluhoval, a Mojžíš vystoupil na Boží horu. [14] Starším řekl: "Zůstaňte zde, dokud se k vám nevrátíme. Budou tu s vámi Áron a Chúr. Kdo něco má, ať se obrací na ně." [15] Mojžíš tedy vystoupil na horu a horu přikryl oblak. [16] A Hospodinova sláva přebývala na hoře Sínaj a oblak ji přikrýval po šest dní. Sedmého dne zavolal Hospodin na Mojžíše zprostřed oblaku. [17] Hospodinova sláva se jevila pohledu Izraelců jako stravující oheň na vrcholku hory. [18] Mojžíš vstoupil doprostřed oblaku. Vystoupil na horu a byl na hoře čtyřicet dní a čtyřicet nocí.

Ex kapitola 25.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Mluv k synům Izraele, ať pro mne vyberou oběť pozdvihování. Vyberete oběť pozdvihování pro mne od každého, kdo ji ze srdce dobrovolně odevzdá. [3] Toto bude oběť pozdvihování, kterou od nich vyberete; zlato, stříbro a měď; [4] látka purpurové fialová, nachová a karmínová, jemné plátno a kozí srst; [5] načerveno zbarvené beraní kůže, tachaší kůže a akáciové dřevo; [6] olej na svícení, balzámy na olej k pomazání a na kadidlo z vonných látek; [7] karneolové drahokamy a kameny pro zasazení do nárameníku a náprsníku. [8] Ať mi udělají svatyni a já budu bydlet uprostřed nich. [9] Uděláte všechno přesně podle toho, co ti ukazují jako vzor svatého příbytku i vzor všech bohoslužebných předmětů. [10] Udělají z akáciového dřeva schránu dva a půl lokte dlouhou, jeden a půl lokte širokou a jeden a půl lokte vysokou. [11] Obložíš ji čistým zlatem, uvnitř i zvnějšku ji obložíš a opatříš ji dokola zlatou obrubou. [12] Uliješ pro ni čtyři zlaté kruhy a připevníš je k čtyřem jejím hranám: dva kruhy na jednom boku a dva kruhy na druhém. [13] Zhotovíš tyče a akáciového dřeva a potáhneš je zlatem. [14] Tyče prostrčíš skrz kruhy po stranách schrány, aby bylo možno na nich schránu nést. [15] Tyče zůstanou v kruzích, nebudou vytahovány. [16] Do schrány uložíš svědectví, které ti dám. [17] Zhotovíš příkrov z čistého zlata dlouhý dva a půl lokte a široký jeden a půl lokte. [18] Potom zhotovíš dva cheruby ze zlata; dáš je vytepat na oba konce příkrovu. [19] Jednoho cheruba uděláš na jednom konci a druhého cheruba na druhém konci. Uděláte cheruby na příkrov, na oba jeho konce. [20] Cherubové budou mít křídla rozpatá vzhůru; svými křídly budou zastírat příkrov. Tvářemi budou obráceni k sobě; budou hledět na příkrov. [21] Příkrov dáš nahoru na schránu a do schrány uložíš svědectví, které ti dám. [22] Tam se budu s tebou setkávat a z místa nad příkrovem mezi oběma cheruby, kteří budou na schráně svědectví, budu s tebou mluvit o všem, co ti pro Izraele přikážu. [23] Zhotovíš stůl a akáciového dřeva dlouhý dva lokte, široký jeden loket a vysoký jeden a půl lokte. [24] Obložíš jej čistým zlatem a opatříš jej dokola zlatou obrubou. [25] Uděláš mu také dokola na dlaň širokou lištu a k liště uděláš dokola zlatou obrubu. [26] Opatříš jej čtyřmi zlatými kruhy a připevníš je ke čtyřem rohům při jeho čtyřech nohách. [27] Kruhy budou těsně pod lištou, aby držely tyče na nošení stolu. [28] Tyče zhotovíš z akáciového dřeva a potáhneš je zlatem; na nich se stůl bude nosit. [29] Zhotovíš k němu též mísy, pánvičky, konvice a obětí misky používané k úlitbě; zhotovíš je z čistého zlata. [30] Pravidelně budeš klást přede mne na stůl předkladný chléb. [31] Zhotovíš svícen z čistého zlata. Svícen bude mít vytepaný dřív a prut; jeho kalichy, číšky a květy budou s ním zhotoveny z jednoho kusu. [32] Z jeho stran bude vycházet šest prutů, tři pruty svícnu po jedné straně a tři pruty svícnu po druhé straně. [33] Na jednom prutu budou tři kalichy podobné mandloňovému květu: číška a květ. A tři kalichy podobné mandloňovému květu na druhém prutu: číška a květ. Tak to bude na všech šesti prutech vycházejících ze svícnu. [34] Na svícnu budou čtyři kalichy podobné mandloňovému květu s číškami a květy. [35] Jedna číška bude pod jednou dvojicí prutů, druhá číška bude pod druhou dvojicí prutů, třetí číška bude pod třetí dvojicí prutů; tak to bude u všech šesti prutů vycházejících ze svícnu. [36] Příslušné číšky a pruty budou s ním zhotoveny z jednoho kusu; všechno bude vytepané z čistého zlata. [37] Ke svícnu zhotovíš také sedm kahanů; kahanů ať jsou nasazeny tak, aby osvětlovaly prostor před ním. [38] Zhotovíš k němu z čistého zlata i nůžky na knoty a pánve na oharky. [39] Bude zhotoven se všemi těmito předměty z jednoho talentu čistého zlata. [40] Hleď, abys všechno udělal podle vzoru, který ti byl ukázán na hoře.

Ex kapitola 26.

[1] Zhotovíš příbytek z deseti druhů jemně takého plátna a z látky purpurově fialové, nachové a karmínové; zhotovíš je s umně vetkanými cheruby. [2] Jeden pruh bude dlouhý dvacet osm loket a široký čtyři lokte. Takový bude jeden pruh. [3] Pět pruhů bude navzájem po délce spojeno, a právě tak bude navzájem spojeno druhých pět. [4] Z fialového purpuru zhotovíš poutka na lemu toho pruhu, který bude na konci spojeného kusu. Stejně to uděláš na lemu krajního pruhu druhého spojeného kusu. [5] Uděláš také padesát poutek na jednom koncovém pruhu druhého spojeného kusu. Jednotlivá poutka budou naproti sobě. [6] Zhotovíš i padesát zlatých spon a sepneš jimi pruhy dohromady, takže příbytek bude spojen v jeden celek. [7] Zhotovíš též houně z kozí srsti pro stan nad příbytkem; jedenáct takových houní uděláš. [8] Jedna houně bude dlouhá třicet loket a široká čtyři lokte. Taková bude jedna houně. Všech jedenáct houní bude mít stejné rozměry. [9] Zvlášť spojíš pět houní a zvlášť šest houní. Šestou houni na přední straně stanu přeložíš. [10] Uděláš také padesát poutek na lemu jedné houně, která bude na kraji spojeného kusu, a padesát poutek uděláš na lemu koncové houně druhého spojeného kusu. [11] Zhotovíš i padesát bronzových spon, provlékneš je poutky a stan sepneš, takže bude spojen v jeden celek. [12] Z toho, co bude ze stanových houní přesahovat, bude přesahující polovina houně viset přes zadní stranu příbytku. [13] Loket z té i oné strany, o něž budou stanové houně větší bude tvořit na bočních stranách příbytku převis, aby byl cele přikryt. [14] Zhotovíš pro stan též příkrývku z beraních kůží zbarvených načerveno a navrch příkrývku z tachaších kůží. [15] Pro příbytek zhotovíš také desky z akáciového dřeva, aby se daly postavit. [16] Každá deska bude dlouhá deset loket a široká půldruhého lokte. [17] Každá bude mít dva čepy a jedna bude připojena k druhé; tak to provedeš na všech deskách pro příbytek. [18] Zhotovíš pro příbytek tyto desky: dvacet desek pro pravou jižní stranu. [19] Těch dvacet desek opatříš dole čtyřiceti stříbrnými patkami, po dvou patkách pod každou desku, k oběma jejím čepům. [20] I pro druhý bok příbytku, k severní straně, dvacet desek [21] a čtyřicet stříbrných patek, po dvou patkách pod každou desku. [22] Pro zadní stranu příbytku, k západu, zhotovíš šest desek. [23] Navíc zhotovíš dvě desky pro oba úhly příbytku při zadní straně. [24] Zdola budou přiloženy k sobě, navrchu budou těsně spojeny jedním kruhem. Tak tomu bude s oběma deskami v obou úhlech. [25] Bude tam tedy osm desek se stříbrnými patkami, celkem šestnáct patek, po dvou patkách pod každou desku. [26] Zhotovíš také svlaky z akáciového dřeva, pět pro desky na jednom boku příbytku, [27] pět na druhém boku příbytku a dalších pět svlaků pro desky na zadní straně příbytku, k západu. [28] Prostřední svlak bude probíhat v poloviční výši desek od jednoho konce k druhému. [29] Desky potáhneš zlatem a zhotovíš k nim zlaté kruhy pro vsunutí svlaků; také svlaky potáhneš zlatem. [30] Příbytek postavíš podle ustanovení, jak ti bylo ukázáno na hoře. [31] Zhotovíš také oponu z látky purpurově fialové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna. Zhotovíš ji s umně vetkanými cheruby. [32] Zavěsíš ji na čtyřech sloupech z akáciového dřeva, potažených zlatem; háčky na nich budou ze zlata. Sloupy budou na čtyřech stříbrných patkách. [33] Zavěsíš oponu na spony a dovnitř tam za oponu vneseš schránu svědectví. Opona vám bude oddělovat svatyni do velesvatyně. [34] Ve velesvatyni vložíš na schránu svědectví příkrov. [35] Vně před oponou postavíš stůl a naproti stolu svícen při jižním boku příbytku; stůl dáš k severnímu boku. [36] Ke vchodu do stanu zhotovíš pestře vyšitý závěs z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna. [37] K závěsu zhotovíš pět sloupů z akáciového dřeva a potáhneš je zlatem; háčky na nich budou ze zlata; odliješ pro ně také pět bronzových patek.

Ex kapitola 27.

[1] Zhotovíš oltář z akáciového dřeva pět loket dlouhý a pět loket široký. Oltář bude čtyřhranný, vysoký tři lokte. [2] Jeho čtyři úhly opatříš rohy; ty budou s ním zhotoveny z jednoho kusu. Potáhneš jej bronzem. [3] Zhotovíš k němu i hrnce na vybírání popela, lopaty a kropenky, vidlice a pánve na oheň. Všechno příslušné náčiní zhotovíš z bronzu. [4] Zhotovíš k němu také mřížový rošt z bronzu. Na čtyřech koncích mříže připevníš čtyři čtyři bronzové kruhy. [5] A zasadíš ji zdola pod obložení oltáře; mříž bude dosahovat až do poloviny oltáře. [6] Zhotovíš pro oltář i tyče; budou z akáciového dřeva a potáhneš je bronzem. [7] Tyče budou provléknuty skrze kruhy. Když bude oltář přenášen, budou tyče po obou jeho bocích. [8] Uděláš jej dutý z desek, jak ti to bylo ukázáno na hoře; přesně tak jej udělají. [9] K příbytku udělá také nádvoří. Na jižní, pravé straně nádvoří budou zástěny z jemně takého plátna, pro jednu stranu dlouhé sto loket. [10] Bude tam dvacet sloupů na dvaceti bronzových patkách; háčky ke sloupům a příčné tyče budou stříbrné. [11] Stejně tak budou zástěny i na severní straně v délce sto loket; i tam bude dvacet sloupů na dvaceti bronzových patkách; háčky ke sloupům a příčné tyče budou stříbrné. [12] Našití nádvoří na západní straně budou zástěny v délce padesáti loket. A bude tam deset sloupů na deseti patkách. [13] Šířka nádvoří na přední, východní straně bude padesát loket. [14] Na jednom křídle bude patnáct loket zástěn; budou tam sloupy na třech patkách. [15] I na druhém křídle bude patnáct loket zástěn; budou tam také tři sloupy na třech patkách. [16] V bráně nádvoří bude pestře vyšitý závěs široký dvacet loket z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně takého plátna. Budou tam čtyři sloupy na čtyřech patkách. [17] Všechny sloupy na nádvoří budou dokola spojeny stříbrnými příčnými tyčemi; jejich háčky budou stříbrné a patky bronzové. [18] Délka nádvoří bude sto loket, šířka padesát a výška zástěn pět loket; budou z jemně takého plátna; patky sloupů budou bronzové. [19] Všechno náčiní příbytku pro veškerou bohoslužbu v něm i všechny jeho kolíky a všechny kolíky pro nádvoří budou z bronzu. [20] Ty pak přikážeš Izraelcům, aby ti přinášeli čistý vytlačený olivový olej ke svícení, aby bylo možno udržovat ustavičně svítící kahan. [21] Ve stanu setkávání před oponou, která bude zakrývat svědectví, bude o něj pečovat Áron se svými syny před Hospodinem od večera do rána. To je mezi Izraelci provždy platné nařízení pro všechna pokolení.

Ex kapitola 28.

[1] Prikaž, aby předstoupil tvůj bratr Áron a s ním jeho synové z řad Izraelců, aby mi sloužili jako kněží: Áron a Áronovi synové Nádab, Abihú, Eleazar a Ítamar. [2] Uděláš pro svého bratra Árona svaté roucho k slávě a ozdobě. [3] Promluvíš se všemi dovednými řemeslníky, které jsem naplnil duchem moudrosti; ti zhotoví Áronovi roucho, aby byl posvěcen a mohl mi sloužit jako kněz. [4] Toto budou roucha, která udělají: náprsník a nárameník, říza a tkaná suknice, turban a šerpa; taková svatá roucha udělají tvému bratru Áronovi a jeho synům, aby mi sloužili jako kněží. [5] Použijí zlata, látky fialově purpurové, nachové a karmínové a jemně plátna. [6] Zhotoví umně utkaný nárameník ze zlata, z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna. [7] Obě vrchní části budou na obou koncích spojeny; nárameník musí být spojen. [8] Tkaný pás, jímž bude nárameník upevňován, bude zhotoven tímž způsobem ze zlata, z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna. [9] Vezmeš dva kameny karneoly a vyryješ do nich jména synů Izraele: [10] šest jmen do jednoho kamene a zbývajících šest jmen do druhého kamene podle pořadí narození. [11] Jako kamenytec vyrývá pečeť, tak vyryješ do obou kamenů jména synů Izraele. Vsadíš je do zlatých obrouček [12] a umístíš oba

kameny na vrchních částech nárameníku, aby byly připomínkou synů Izraele. Áron bude jejich jména nosit na obou ramenou před Hospodinem, aby je připomínal. [13] Zhotovíš i zlaté obroučky [14] a dva řetízky z čistého zlata. Uděláš je jako stočené šňůry a upevníš tyto stočené řetízky na obroučky. [15] Zhotovíš také umně utkaný náprsník Božích rozhodnutí. Uděláš jej tímž způsobem jako nárameník; ze zlata, z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna. [16] Bude čtvercový a dvojitý, jednu píd dlouhý a jednu píd široký. [17] Vysadíš jej drahými kameny ve čtyřech řadách: v první řadě rubín, topas a smaragd; [18] v druhé řadě malachit, safír a jaspis; [19] v třetí řadě opál, achát a ametyst; [20] ve čtvrté řadě chrysolit, karneol a onyx. Všechny budou zasazeny do zlaté obruby. [21] Kameny budou označeny jmény synů Izraele; bude jich dvanáct podle jejich jmen; na každém bude vyryto jeho jméno jako na pečeti podle dvanáctera kmenů. [22] Uděláš k náprsníku řetízky z čistého zlata jako stočenou šňůru. [23] K náprsníku zhotovíš též dva zlaté kroužky a připevníš oba kroužky k oběma horním okrajům náprsníku. [24] Obě zlaté šňůry připevníš k oběma kroužkům na horních okrajích náprsníku. [25] Oba druhé konce obou šňůr připevníš ke dvěma obroučkám a umístíš vpředu na vrchních částech nárameníku. [26] Potom zhotovíš jiné dva zlaté kroužky a připevníš je k oběma krajům náprsníku, na lem jeho vnitřní strany při nárameníku. [27] Zhotovíš i další dva zlaté kroužky a připevníš je k oběma vrchním částem nárameníku dole na jeho přední straně těsně u švu, nad tkaným pásem nárameníku. [28] Náprsník opatřený kroužky přiváží ke kroužkům nárameníku purpurově fialovou šňůrkou, aby byl nad tkaným pásem nárameníku; náprsník nebude od nárameníku odstávat. [29] Áron tak bude nosit jména synů Izraele na náprsníku Božích rozhodnutí na svém srdci, kdykoli bude vstupovat do svatyně, aby je ustavičně připomínal před Hospodinem. [30] A ty vložíš do náprsníku Božích rozhodnutí posvátné losy urím a tumím; budou na srdci Áronově, kdekoli bude předstupovat před Hospodina. Áron bude ustavičně nosit Boží rozhodnutí pro syny Izraele na svém srdci před Hospodinem. [31] K nárameníku zhotovíš řízu, celou z fialového purpuru. [32] Uprostřed bude otvor pro hlavu dokola opatřený tkaným lemem jako otvor v krunýři, aby se neroztrhl. [33] Dole na obrubě připevníš granátová jablka z látky fialově purpurové, nachové a karmínové dokola na obrubě a mezi nimi zlaté zvonečky. [34] Zlatý zvoneček a granátové jablko, zlatý zvoneček a granátové budou střídavě dokola na obrubě řízy. [35] To bude mít Áron na sobě, když bude konat službu. Kdykoli bude vstupovat do svatyně před Hospodina a kdykoli bude vycházet, bude se ozývat jejich zvuk, aby nezemřel. [36] Zhotovíš také květ z čistého zlata vyryješ na něj, jako se vyrývá pečet: "Svatý Hospodinu". [37] Připevníš jej purpurově fialovou šňůrkou na turban; bude vpředu na turbanu. [38] Bude na Áronově čele. Áron bude odpovědný za nepravost při přinášení svatých věcí, které Izraelci oddělí jako svaté, za všechny jejich svaté dary. Květ bude na jeho čele trvale, aby nalezli zalíbení před Hospodinem. [39] Utkáš také suknicí z jemného plátna a pestře vyšitou šerpu. [40] I Áronovým synům uděláš suknicí a zhotovíš pro ně šerpy. Zhotovíš jim také mitry k slávě a ozdobě. [41] Oblékneš do toho svého bratra Árona a s ním jeho syny. Dáš jim pomazání a uvedeš je v úřad. Posvětiš je, aby mi sloužili jako kněží. [42] Rovněž jim uděláš lněné spodky, aby zakryly nahotu jejich těla. Budou sahat od beder po stehna. [43] Áron a jeho synové je budou nosit, kdykoli budou vstupovat do stanu setkávání nebo kdykoli budou přistupovat k oltáři, aby konali službu ve svatyni; tak neponesou následky nepravosti a nezemřou. To je provždy platné nařízení pro něho i pro jeho potomky.

Ex kapitola 29.

[1] Toto s nimi uděláš, až je budeš světit, aby mi sloužili jako kněží: Vezmeš jednoho mladého býčka a dva berany bez vady, [2] nekvašené chleby, nekvašené bochánky zadělané olejem; uděláš je z bílé pšeničné mouky. [3] Dáš to do jednoho koše a přenešeš to v tom koši jako dar; přivedeš i býčka a oba berany. [4] Potom předvedeš Árona a jeho syny ke vchodu do stanu setkávání a omyješ je vodou. [5] Vezmeš kněžská roucha, oblékneš Áronovi suknicí a řízu pod nárameník, i nárameník a náprsník. Pak ho opásáš umně utkaných nárameníkovým pásem. [6] Na hlavu mu vložíš turban a na turban připevníš svatou čelenku. [7] Nato vezmeš olej pomazání, vyleješ jej na jeho hlavu a pomažeš ho. [8] Pak předvedeš jeho syny, oblékneš jim suknicí, [9] přepášeš je šerpou, Árona i jeho syny, a vstavíš jim na hlavu mitry. I stane se jim kněžství provždy platným nařízením. Tak uvedeš v úřad Árona a jeho syny. [10] Přivedeš býčka jako dar před stan setkávání a Áron se svými syny vloží ruce na jeho hlavu. [11] Býčka porazíš před Hospodinem u vchodu do stanu setkávání. [12] Vezmeš trochu krve z býčka a potřeš prstem rohy oltáře; všechnu ostatní krev vyleješ ke spodku oltáře. [13] Pak vezmeš všechn tuk pokrývající vnitřnosti, jaterní lalok, obě ledviny i s tukem, který je na nich, a obrátíš je na oltáři v obětní dým. [14] Maso býčka, jeho kůži a jeho výměty spálíš na ohni venku za táborem. To je oběť za hřích. [15] Potom vezmeš jednoho berana. Áron se svými syny vloží ruce na jeho hlavu. [16] Berana porazíš. Vezmeš trochu jeho krve a pokropíš oltář dokola. [17] Pak rozsekáš berana na díly. Omyješ jeho vnitřnosti a hnáty přiložíš to k ostatním dílům a k hlavě. [18] Celého berana obrátíš na oltáři v obětní dým. To je zápalná oběť Hospodinu, libá vůně, ohnivá oběť pro Hospodina. [19] Potom vezmeš druhého berana. Áron se svými syny vloží ruce na jeho hlavu. [20] Berana porazíš. Vezmeš trochu jeho krve a potřeš jí lalůček Áronova ucha a lalůček pravého ucha jeho synů i palec jejich pravé ruky a palec jejich pravé nohy. Zbylou krev pokropíš oltář dokola. [21] Pak vezmeš trochu krve z oltáře a trochu oleje pomazání a postříkáš Árona i jeho roucha a s ním jeho syny i roucha jeho synů. Tím bude posvěcen Áron i jeho roucha a s ním jeho synové a roucha jeho synů. [22] Potom vezmeš z berana tuk a tučný ocas, tuk pokrývající vnitřnosti, jaterní lalok, obě ledviny i s tukem, který je na nich, a pravou kýtu. To je beran vysvěcení. [23] Vezmeš také z koše s nekvašenými věcmi, který je před Hospodinem, jeden pecen chleba, jeden bochánek připravený na oleji a jeden oplatek. [24] Vše vložíš do dlaní Áronových a do dlaní jeho synů a podáváním to nabídněš Hospodinu jako oběť podávání. [25] Potom to vezmeš z jejich rukou a obrátíš na oltáři v obětní dým nad zápalnou obětí jako libou vůni před Hospodinem. to je ohnivá oběť pro Hospodina. [26] Vezmeš pak hrubí z Áronova berana vysvěcení a podáváním je nabídněš Hospodinu jako oběť podávání. To je tvůj podíl. [27] Posvětiš hrubí z oběti podávání a kýtu z oběti pozdvihování, tedy ty části, které byly nabídnuty Hospodinu podáváním a pozdvihováním z berana vysvěcení za Árona a jeho syny. [28] To je mezi Izraelci provždy platné nařízení pro Árona a jeho syny; je to oběť pozdvihování. Oběť pozdvihování bude mezi Izraelci přinášena při jejich hodech oběti pokojné, jejich oběť pozdvihování pro Hospodina. [29] Svatá roucha Áronova zůstanou po něm jeho synům, aby v nich byli pomazáni a uváděni v úřad. [30] Po sedm dní je bude oblékat ten z jeho synů, který po něm bude knězem, který bude přicházet ke stanu setkávání, aby konal službu ve svatyni. [31] Pak vezmeš berana vysvěcení a uvaříš jeho maso na svatém místě. [32] Áron a jeho synové budou jíst maso toho berana s chlebem, který bude v koši u vchodu do stanu setkávání. [33] Budou jíst ti, kteří byli zproštěni vin, aby byli uvedeni v úřad a posvěceni; nepovoláním jíst nesmí, poněvadž to je svaté. [34] Zůstane-li něco z masa berana vysvěcení a z chleba až do rána, spálíš zbytek na ohni; nesmí se jíst, poněvadž je to svaté. [35] S Áronem a jeho syny uděláš všechno podle toho, co jsem ti přikázal. Po sedm dní je budeš uvádět v úřad. [36] Denně budeš připravovat býčka jako oběť za hřích kromě smírčích obětí. Očistíš oltář od hříchu tím, že na něm vykonáš smírčí obřady. Pak jej pomažeš a posvětiš. [37] Po sedm dní budeš vykonávat na oltáři smírčí obřady; tak jej posvětiš a oltář bude velesvatý. Cokoli se dotkne oltáře, bude svaté. [38] Toto pak budeš přinášet na oltáři: každodenně dva jednoroční beránky. [39] Jednoho beránka přineseš ráno a druhého beránka přineseš navečer. [40] A k prvnímu beránkovi též desetinu éfy bílé mouky zadělané čtvrtinou hínu vytlačeného oleje a jako úlitbu čtvrtinu hínu vína. [41] Druhého beránka přineseš navečer; podobně jako jitřní obětní dar a příslušnou úlitbu jej přineseš v libou vůni, ohnivou oběť pro Hospodina. [42] Tuto každodenní zápalnou oběť budete přinášet u vchodu do stanu setkávání před Hospodinem po všechna vaše pokolení. Tam se s vámi budu setkávat, abych tam k tobě mluvil. [43] Budu se tam setkávat se syny Izraele a místo

bude posvěceno mou slávou. [44] Posvětim stan setkávání a oltář; také Árona a jeho syny posvětim, aby mi sloužili jako kněží. [45] Budu přebývat uprostřed Izraelců a budu jejich Bohem. [46] Poznají, že já jsem Hospodin, jejich Bůh, že já jsem je vyvedl z egyptské země, abych přebýval uprostřed nich. Já jsem Hospodin, jejich Bůh.

Ex kapitola 30.

[1] Zhotovíš také oltář k pálení kadidla. Z akáciového dřeva jej zhotovíš. [2] Bude čtyřhranný: loket dlouhý, loket široký a dva lokte vysoký. Jeho rohy budou z jednoho kusu s ním. [3] Potáhneš jej čistým zlatem, jeho vršek i jeho stěny dokola a jeho rohy, a opatříš jej dokola zlatou obrubou. [4] Zhotovíš pro něj rovněž dva zlaté kruhy, a to pod obrubou na obou jeho bocích; k oběma bočnicím je zhotovíš, aby držely tyče, na nichž bude nošen. [5] Tyče zhotovíš z akáciového dřeva a potáhneš je zlatem. [6] Oltář postavíš před oponu, která je před schránou svědecktví, před příkrov, přikrývající schránu svědecktví, kde se s tebou budu setkávat. [7] Na něm bude Áron pálit kadidlo z vonných látek. Bude je pálit každého rána, když bude ošetřovat kahany. [8] Bude je pálit i navečer, když bude kahany rozsvěcovat. Každodenně bude před Hospodinem pálit kadidlo po všechna vaše pokolení. [9] Nebude na něm obětovat jiné kadidlo ani obět' zápalnou nebo přidavnou ani na něm nebudete přinášet úlitbu. [10] Jednou za rok vykoná Áron na jeho rozích smírčí obřady. Z krve smírčí oběti za hřích bude na něm vykonávat smírčí obřady jednou za rok po všechna vaše pokolení. Oltář bude velesvatý Hospodinu." [11] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [12] "Když budeš pořizovat soupis Izraelců povolanych do služby, dá každý při sčítání výkupné Hospodinu za svůj život, aby je při sčítání nestihla nenadálá pohroma. [13] Toto dá každý, kdo přejde mezi povolané do služby: půl šekelu podle váhy určené svatyní; šekel je dvacet zrn. Tato půlka šekelu je obět' pozdvihování pro Hospodina. [14] Každý, kdo přejde mezi povolané do služby, od dvaceti let výše, odvede Hospodinu obět' pozdvihování. [15] Bohatý nebude dávat více a nemajetný nedá méně než půl šekelu, když se bude odvádět Hospodinu obět' pozdvihování na vykonání smírčích obřadů za vaše životy. [16] Vezmeš od Izraelců obnos na smírčí oběti a věnuješ jej na službu při stanu setkávání. To bude pro Izraelce jako připomínka před Hospodinem, když se za vás budou vykonávat smírčí obřady. [17] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [18] "Zhotovíš také bronzovou nádrž k omývání s bronzovým podstavcem a umístíš ji mezi stanem setkávání a oltářem a naleješ tam vodu. [19] Áron a jeho synové si jí budou omývat ruce a nohy. [20] Když budou přicházet ke stanu setkávání nebo když budou přistupovat k oltáři, aby konali službu a obraceli ohnivou obět' Hospodinu v obětní dým, budou se omývat vodou, aby nezemřeli. [21] Budou si omývat ruce i nohy, aby nezemřeli. To je provždy platné nařízení pro něho i pro jeho potomstvo po všechna jejich pokolení." [22] Hospodin dále mluvil Mojžíšovi: [23] "Ty si pak vezmi nejvýznamnější balzámy: pět set šekelů tekuté myrhy, poloviční množství, totiž dvě stě padesát šekelů balzámové skořice, dvě stě padesát šekelů puškvorce, [24] pět set šekelů kasie podle váhy šekelu svatyně a jeden hín olivového oleje. [25] Z toho připravíš olej svatého pomazání, vonnou mast odborně smísenou. To je olej svatého pomazání. [26] Pomažeš jím stan setkávání a schránu svědecktví, [27] stůl se vším náčiním, svícen s náčiním a kadidlový oltář, [28] rovněž oltář pro zápalnou obět' se vším náčiním a nádrž s podstavcem. [29] Posvětíš je a budou velesvaté. Cokoli se jich dotkne, bude svaté. [30] Pomažeš Árona a jeho syny a posvětíš je, aby mi sloužili jako kněží. [31] Izraelcům pak vyhlásíš: To je olej svatého pomazání pro mne po všechna vaše pokolení. [32] Nesmí se vylít na tělo nepovolaného člověka. Nepřipravíte podobný olej stejného složení. Je svatý a zůstane pro vás svatý. [33] Každý, kdo namíchá podobnou mast nebo z ní dá nepovolanému, bude vyobcován ze svého lidu." [34] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vezmi si vonné látky, totiž čerstvou pryskyřici, vonné lastury, klovatinu galbanum a čisté kadidlo, od všeho stejný díl. [35] Z toho připravíš kadidlovou směs, odborně smísenou, posolenou, čistou a svatou. [36] Část jemně rozetřít a přenes před svědecktví ve stanu setkávání, kde se s tebou budu setkávat. To vám bude velesvaté. [37] Kadidlo, které uděláš - ve stejném složení se podobné neuděláte - bude ti svaté, je jen pro Hospodina. [38] Kdokoli by zhotovil podobné, aby vdechoval jeho vůni, bude vyobcován ze svého lidu."

Ex kapitola 31.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Hleď, povolal jsem jménem Besaleela, syna Uriho, vnuka Chúrova, z pokolení Judova. [3] Naplnil jsem ho Božím duchem, totiž moudrostí důvtipem a znalostí každého díla, [4] aby uměl dovedně pracovat se zlatem, stříbrem a mědí, [5] opracovávat kameny pro vsazování a obrábět dřevo k zhotovení jakéhokoli díla. [6] Dal jsem mu také k ruce Oholiaba, syna Achísamakova z pokolení Danova. A do srdce každého dovedného řemeslníka jsem vložil moudrost, aby zhotovil všecko, co jsem ti přikázal: [7] stan setkávání a schránu svědecktví, též příkrov na ni a všecko náčiní stanu, [8] stůl s náčiním, svícen z čistého zlata s veškerým náčiním a kadidlový oltář; [9] i oltář pro zápalné oběti s veškerým náčiním a nádrž s podstavcem; [10] také jemně tkaná roucha, totiž svatá roucha pro kněze Árona a roucha jeho synů ke kněžské službě; [11] i olej k pomazání a kadidlo z vonných látek pro svatyni. Ať učiní všechno, jak jsem ti přikázal." [12] Hospodin řekl Mojžíšovi: [13] "Promluv k Izraelcům: Dbejte na mé dny odpočinku; to je znamení mezi mnou a vámi pro všechna pokolení, abyste věděli, že já Hospodin vás posvěcuji. [14] Budete dbát na den odpočinku; má být pro vás svatý. Kdo jej znesvětí, musí zemřít. Každý, kdo by v něm dělal nějakou práci, bude vyobcován ze společenství svého lidu. [15] Šest dní se bude pracovat, ale sedmého dne bude slavnost odpočinku, Hospodinův svatý den odpočinku. Každý, kdo by dělal nějakou práci v den odpočinku, musí zemřít. [16] Ať tedy Izraelci dbají na den odpočinku a dodržují jej po všechna svá pokolení jako věčnou smlouvu. [17] To je provždy platné znamení mezi mnou a syny Izraele. V šesti dnech totiž učinil Hospodin nebe a zemi, ale sedmého dne odpočinul a oddechl si." [18] Když přestal Mojžíšovi na hoře Sínaj mluvit, dal mu dvě desky svědecktví; byly kamenné desky psané Božím prstem.

Ex kapitola 32.

[1] Když lid viděl, že Mojžíš dlouho nesestupuje z hory, shromáždil se k Áronovi a naléhali na něho: "Vstaň a udělej nám boha, který by šel před námi. Vždyť nevíme, co se stalo s Mojžíšem, s tím člověkem, který nás vyvedl z egyptské země." [2] Áron jim řekl: "Strhněte zlaté náušnice z uší svých žen, synů a dcer a přineste je ke mně!" [3] I strhal si všecken lid z uší zlaté náušnice a přinesl je k Áronovi. [4] On je od nich vzal, připravil formu a odlil z toho sochu býčka. A oni řekli: "To je tvůj Bůh, Izraeli, který tě vyvedl z egyptské země." [5] Když to Áron viděl, vybudoval před ním oltář. Potom Áron provolal: "Zítřa bude Hospodinova slavnost." [6] Nazítří za časného jitra obětovali oběti zápalné a přinesli oběti pokojné. Pak se lid usadil k jídlu a pití. Nakonec se dali do nevázaných her. [7] I promluvil Hospodin k Mojžíšovi: "Sestup dolů. Tvůj lid, který jsi vyvedl z egyptské země, se vrhá do zkázy. [8] Brzy uhnul z cesty, kterou jsem jim přikázal. Odlili si sochu býčka a klanějí se mu, obětují mu a říkají: 'To je tvůj bůh, Izraeli, který tě vyvedl z egyptské země.' [9] Hospodin dále Mojžíšovi řekl: "Viděl jsem tento lid, je to lid tvrdě šíje. [10] Teď mě nech, ať proti nim vzplane můj hněv a skončuji s nimi; z

tebe však udělám veliký národ." [11] Mojžíš však prosil Hospodina, svého Boha, o shovívavost: "Hospodine, proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a pevnou rukou z egyptské země? [12] Proč mají Egypťané říkat: 'Vyvedl je se zlým úmyslem, aby je v horách povraždil a nadobro je smetl z povrchu země.' Upust' od svého planoucího hněvu. Dej se pohnout k lítosti nad zlem, jež proti svému lidu zamýšlíš. [13] Rozpomeň se na Abrahama, na Izáka a na Izraele, své služebníky, kterým jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu, aby ji navěky mělo v dědictví." [14] A Hospodin se dal pohnout k lítosti nad zlem, o němž mluvil, že je dopustí na svůj lid. [15] Mojžíš se obrátil a sestupoval z hory s dvěma deskami svědectví v ruce. Desky byly psány po obou stranách, byly popsané po líci i po rubu. [16] Ty desky byly dílo Boží, i písmo vyryté na deskách bylo Boží. [17] Tu Jozue uslyšel, jak lid hlučí, a řekl Mojžíšovi: "V táboře je válečný ryk." [18] Ale on odvětil: "To nezní zpěvy vítězů, to nezní zpěvy poražených, já slyším hlas rozpustilých písní." [19] Když se Mojžíš přiblížil k táboru a uviděl býčka a křepčení, vzplanul hněvem, odhodil desky z rukou a pod horou je roztříštil. [20] Pak vzal býčka, kterého udělali, spálil jej ohněm, zemlel na prach, nasypal do vody a dal Izraelcům pít. [21] Áronovi Mojžíš řekl: "Co ti tento lid udělal, že jsi naň uvedl tak veliký hřích?" [22] Áron odvětil: "Nechť můj pán tolik neplane hněvem! Ty víš, že tento lid je nakloněn ke zlému. [23] Řekli mi: 'Udělej nám boha, který by šel před námi. Vždyť nevíme, co se stalo s Mojžíšem, s tím člověkem, který nás vyvedl z egyptské země.' [24] Řekli jsem jim: Kdo má zlaté náušnice, ať si je strhne a donese mi je. Hodil jsem to do ohně, a tak vznikl tento býček." [25] Mojžíš viděl, jak si lid bezuzdně počíná; to Áron jej nechal počínat si bezuzdně ke škodolibosti jejich protivníků. [26] Tu se Mojžíš postavil do brány tábora a zvolal: "Kdo je Hospodinův, ke mně!" Seběhli se k němu všichni Lévioci. [27] Řekl jim: "Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Všichni si připněte k boku meč, projděte táborem tam i zpět do brány k braně a zabijte každý svého bratra, každý svého přítele, každý svého nejbližšího." [28] Lévioci vykonali, co jim Mojžíš rozkázal; toho dne padlo z lidu na tři tisíce mužů. [29] Potom Mojžíš řekl: "Ujměte se dnes svého úřadu pro Hospodina každý, kdo povstal proti svému synovi či bratru, aby vám dnes dal požehnání." [30] Nazířící pak Mojžíš řekl lidu: "Dopustili jste se velikého hřichu; avšak nyní vystoupím k Hospodinu, snad jej za váš hřích usmírím." [31] Mojžíš se tedy vrátil k Hospodinu a řekl: "Ach, tento lid se dopustil velikého hřichu, udělali si zlatého boha. [32] Můžeš jim ten hřích ještě odpustit? Ne-li, vymaž mě ze své knihy, kterou píšeš!" [33] Ale Hospodin Mojžíšovi odpověděl: "Vymažu ze své knihy toho, kdo proti mně zhřešil. [34] A ty nyní jdi a veď lid, jak jsem ti řekl. Hle, můj posel půjde před tebou. A až přijde den mého trestu, potrestám jejich hřích na nich." [35] Hospodin udeřil na lid, protože si dali udělat býčka, kterého zhotovil Áron.

Ex kapitola 33.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: "Vyjdi odtud, ty i lid, který jsi vyvedl ze země egyptské, do země, kterou jsem přísazně slíbil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi: Dám ji tvému potomstvu. [2] Pošlu před tebou svého posla a vypudím Kenaance, Emorejce, Chetejce, Perizejce, Chivejce i Jebúsejce. [3] Půjдете do země oplývající mlékem a medem. Já však nepůjdu uprostřed vás, abych vás cestou nevyhubil, neboť jste lid tvrdošijný." [4] Když lid uslyšel tuto zlou zprávu, začali truchlit a nikdo na sebe nevzal žádnou ozdobu. [5] Potom řekl Hospodin Mojžíšovi: "Řekni Izraelcům: Jste tvrdošijný lid. Kdybych šel jediný okamžik uprostřed vás, musel bych vás vyhladit. Nyní však ze sebe složte své ozdoby, ať vím, jak mám s vámi naložit." [6] Od hory Chorébu se tedy Izraelci zbavili všech ozdob. [7] Mojžíš vzal stan a postavil si jej venku za táborem opodál tábora a nazval jej stanem setkávání. Když někdo hledal Hospodina, vycházel ke stanu setkávání, který byl venku za táborem. [8] A když Mojžíš vycházel ke stanu, všechen lid povstával; zůstali stát, každý u vchodu do svého stanu, a hleděli za Mojžíšem, dokud nevešel do stanu. [9] Kdykoli Mojžíš vcházel do stanu, sestupoval oblakový sloup a stál u vchodu do stanu. A Hospodin rozmouval s Mojžíšem. [10] Všechen lid viděl oblakový sloup, stojící u vchodu do stanu; tu všechen lid povstával a klaněli se, každý u vchodu do svého stanu. [11] A Hospodin mluvil s Mojžíšem tváří v tvář, jako když někdo mluví se svým přítelem. Potom se Mojžíš vracel do tábora. Ale mládenec Jozue, syn Núnův, který mu přisluhoval, se ze stanu nevzdalovat. [12] Mojžíš řekl Hospodinu: "Hleď, ty mi říkáš: Vyveď tento lid. Ale nesdělil jsi mi, koho chceš se mnou poslat, ačkoli jsi řekl: 'Já tě znám jménem, našel jsi u mne milost.' [13] Jestliže jsem tedy nyní u tebe našel milost, dej mi poznat svou cestu, abych poznal tebe a našel u tebe milost; pohleď vždyť tento pronárod je tvůj lid." [14] Odvětil: "Já sám půjdu s vámi a dám vám odpovědi." [15] Mojžíš mu řekl: "Kdyby s námi neměla být tvá přítomnost, pak nás odtud nevyváděj!" [16] Podle čeho jiného by se poznalo, že jsem u tebe našel milost já i tvůj lid, ne-li podle toho, že s námi půjdeš; tím budeme odlišeni, já i tvůj lid, od každého lidu na tváři země." [17] Hospodin Mojžíšovi odvětil: "Učiním i tuto věc, o které mluvíš, protože jsi u mne našel milost a já tě znám jménem." [18] I řekl: "Dovol mi spatřit tvou slávu!" [19] Hospodin odpověděl: "Všechna má dobrota přejde před tebou a vyslovím před tebou jméno Hospodin. Smiluj se však, nad kým se smiluji, a slituj se, nad kým se slituji." [20] Dále pravil: "Nemůžeš spatřit mou tvář, neboť člověk mě nesmí spatřit, má-li zůstat naživu." [21] Hospodin pravil: "Hle, u mne je místo; postav se na skálu. [22] Až tudy půjde moje sláva, postavím tě do skalní rozsedliny a zakryji tě svou dlaní, odkud nepřejdu. [23] Až dlaň odtáhnu, spatříš mě zezadu, ale mou tvář nespattí nikdo."

Ex kapitola 34.

[1] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vytesej se dvě kamenné desky jako ty první, já na ty desky napíšu slova, která byla na prvních deskách, jež jsi roztříštil. [2] Připrav se na ráno; vystoupíš zrána na horu Sínaj a postavíš se tam na vrcholku hory ke mně. [3] Nikdo s tebou nevystoupí, a též ať se na celé hoře nikdo neukáže, ani brav nebo skot ať se nepase poblíž té hory." [4] Mojžíš tedy vytesal dvě kamenné desky, jako ty první. Za časného jitra vystoupil na horu Sínaj, jak mu Hospodin přikázal, a do rukou vzal obě kamenné desky. [5] Tu sestoupil Hospodin v oblaku. Mojžíš tam zůstal stát s ním a vzýval Hospodinovo jméno. [6] Když Hospodin kolem něho přecházel, zavolaal: "Hospodin, Hospodin! Bůh plný slitování a věrný, [7] který osvědčuje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hřích; avšak viníka nenechává bez trestu, stíhá vinu otců na synech i na vnucích do třetího a čtvrtého pokolení." [8] Mojžíš rychle padl na kolena tváří k zemi, klaněl se [9] a řekl: "Jestliže jsem, Panovníku, nalezl u tebe milost, putuj prosím, Panovníku, uprostřed nás. Je to lid tvrdošijný; promiň nám však vinu a hřích a přijmi nás jako dědictví." [10] Hospodin odpověděl: "Hle, uzavírám s vámi smlouvu. Před veškerým tvým lidem učiním podivuhodné věci, jaké nebyly stvořeny na celé zemi ani mezi všemi pronárody. Všechen lid, uprostřed něhož jsi, uvidí Hospodinovo dílo; neboť to, co já s tebou učiním, bude Hospodin odpověděl: "Hle, uzavírám s vámi smlouvu. Před veškerým tvým lidem učiním podivuhodné věci, jaké nebyly stvořeny na celé zemi ani mezi všemi pronárody. Všechen lid, uprostřed něhož jsi, uvidí Hospodinovo dílo; neboť to, co já s tebou učiním, bude [10] vzbuzovat bázeň. vzbuzovat bázeň. [11] Bedlivě dbej na to, co ti dnes přikazuji. Hle, vypudím před tebou Emorejce, Kenaance, Chetejce, Perizejce, Chivejce a Jebúsejce. [12] Dej si pozor, abys neuzavíral smlouvu s obyvateli té země, do které vejdeš, aby se nestali uprostřed tebe léčkou. [13] Proto jejich oltáře pobožte, jejich posvátné sloupy roztříštit a jejich posvátné kůly pokácte. [14] Nebudeš se klanět jinému bohu, protože Hospodin, jehož jméno je Žárlivý, je Bůh žárlivě milující. [15] Neuzavřeš smlouvu s obyvateli té země. Budou se svými bohy smilnit a svým bohům obětovat a tebe pozvou, abys jedl z jejich obětního hostie; [16] a ty budeš brát z jejich dcer manželky pro

své syny a jejich dcery budou se svými bohy smilnit a svádět tvé syny, aby smilnili s jejich bohy. [17] Nebudeš si odlévat sochy bohů. [18] Budeš dbát na slavnost nekvašených chlebů. Sedm dní budeš jíst nekvašené chleby, jak jsem ti přikázal, ve stanovený čas v měsíci ábíbu; neboť v měsíci jsi vyšel z Egypta. [19] Všechno, co otvírá lúno, bude patřit mně, i každý samec z prvního vrhu tvého stáda, skotu i bravu. [20] Osla, který se narodil jako první, vyplatíš ovci; jestliže jej nevyplatíš, zlomíš mu vaz. Vyplatíš každého svého prvorozeného syna. Nikdo se neukáže před mou tváří s prázdnou. [21] Šest dní budeš pracovat, ale sedmého dne odpočineš; i při orbě a při žni odpočineš. [22] Budeš slavit slavnost týdnů, prvních snopků pšeničné žně, a slavnost sklizně na přelomu roku. [23] Třikrát v roce se každý z vás, kdo je mužského pohlaví, ukáže před Pánem Hospodinem, Bohem Izraele. [24] Vyženu před tebou pronárody a rozšířím tvé pomezí. Nikdo nebude žádostiv tvé země, když se půjde třikrát v roce ukázat před Hospodinem, svým Bohem. [25] Nebudeš porážet dobytče tak, aby krev mého obětího hodu vytekla na něco kvašeného. Nebudeš přechovávat přes noc do rána nic z oběti při slavnosti hodu beránka. [26] Prvotiny raných plodů své role přineseš do domu Hospodina, svého Boha. Nebudeš vařit kůzle v mléku jeho matky." [27] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Napiš si tato slova, neboť podle těchto slov uzavírám s tebou a s Izraelem smlouvu." [28] A byl tam s Hospodinem čtyřicet dní a čtyřicet nocí; chleba nepojedl a vody se nenapil, nýbrž psal na desky slova smlouvy, desatero přikázání. [29] Když pak Mojžíš sestupoval z hory Sínaje, měl při sestupu z hory desky svědectví v rukou. Mojžíš nevěděl, že mu od rozhovoru s Hospodinem září kůže na tváři. [30] Když Áron a všichni Izraelci uviděli, jak Mojžíšovi září kůže na tváři, báli se k němu přistoupit. [31] Ale Mojžíš je zavolal, i vrátili se k němu Áron a všichni předáci pospolitosti a Mojžíš k nim promluvil. [32] Potom přistoupili všichni Izraelci a on jim přikázal všechno, o čem s ním Hospodin mluvil na hoře Sínaji. [33] Když k nim Mojžíš přestal mluvit, dal si na tvář závoj. [34] Kdykoli Mojžíš vstupoval před Hospodina, aby s ním mluvil, odkládal závoj, dokud nevyšel. Pak vycházel, aby k Izraelcům mluvil, co mu bylo přikázáno. [35] Izraelci spatřili Mojžíšovu tvář a viděli, jak mu kůže na tváři září. Proto si Mojžíš dával na tvář závoj, pokud nešel mluvit s Hospodinem.

Ex kapitola 35.

[1] Mojžíš shromáždil celou pospolitost Izraelců a řekl jim: "Hospodin přikázal, abyste dodržovali toto: [2] Šest dní se bude pracovat, ale sedmého dne budete mít slavnost odpočínutí, Hospodinův svatý den odpočinku; kdo by v ten den dělal nějakou práci, zemře. [3] V den odpočinku nerozděláte oheň v žádném svém obydlí." [4] Mojžíš řekl celé pospolitosti Izraelců: "Toto přikázal Hospodin: [5] Vyberte mezi sebou pro Hospodina oběť pozdvihování. Každý ať se srdce dobrovolně přinese jako Hospodinovu oběť pozdvihování zlato, stříbro a měď, [6] látku purpurově fialovou, nachovou nebo karmínovou, jemné plátno, kozí srst, [7] načerveno zbarvené beraní kůže, tachaší kůže, akáciové dřevo, [8] olej na svícení, balzámy na olej k pomazání a na kadidlo z vonných látek, [9] kameolové drahokamy a kameny pro zasazení do nárameníku a náprsníku. [10] A každý, kdo je mezi vámi dovedný, ať přijde a dělá vše, co Hospodin přikázal: [11] příbytek, jeho stan a příkrývku, spony a deky, svlaky, sloupy a patky, [12] schránku a tyče k ní, příkrov a vnitřní oponu, [13] stůl a tyče k němu i veškeré náčiní, také předkladné chleby, [14] svícen k svícení a náčiní k němu i kahánky a olej k svícení, [15] kadidlový oltář a tyče k němu, olej k pomazání a kadidlo z vonných látek i vstupní závěs ke vchodu do příbytku, [16] oltář pro zápasnou oběť s bronzovým roštem, tyče k němu a veškeré náčiní, nádrž a podstavec k ní, [17] zástěny pro nádvoří, jeho sloupy a patky i závěs pro bránu do nádvoří, [18] kolíky pro příbytek, kolíky pro nádvoří a příslušná lana, [19] tkaná roucha pro přísluhování ve svatyni, svatá roucha pro kněze Árona a roucha jeho synům pro kněžskou službu." [20] Celá pospolitost Izraelců vyšla od Mojžíše [21] a každý, koho srdce pudilo a kdo byl ochotné mysli, přicházel a přinášel Hospodinovu oběť pozdvihování pro dílo na stanu setkávání a pro veškerou službu v něm i pro svatá roucha. [22] Přicházeli muži i ženy a všichni ze srdce dobrovolně přinášeli spínadla, kroužky, prsteny a přívěsky, všelijaké zlaté předměty, totiž každý, kdo nabídl Hospodinu zlato jako oběť podáváníí. [23] Každý, kdo měl látku purpurově fialovou, nachovou a karmínovou, jemné plátno a kozí srst, načerveno zbarvené beraní kůže a tachaší kůže, přinášel je. [24] Každý, kdo chtěl přinést oběť pozdvihování ve stříbře a v mědi, přinesl to Hospodinu jako oběť pozdvihování. Každý, kdo měl akáciové dřevo k jakémukoli bohoslužebnému dílu, přinášel je. [25] I všechny dovedné ženy vlastoručně předly a přinášely, co napředly, látku purpurově fialovou, nachovou a karmínovou a jemné plátno. [26] Všechny ženy, které srdce pudilo a které to dovedly, předly kozí srst. [27] Předáci přinášeli karneoly a kameny pro zasazení do nárameníku a náprsníku [28] i balzám a olej na svícení i na olej k pomazání a na kadidlo z vonných látek. [29] I přinášeli Izraelci dobrovolný dar Hospodinu, každý muž a žena, které pudilo srdce, dobrovolně přinášeli všechno potřebné k dílu, které skrze Mojžíše přikázal Hospodin vykonat. [30] Mojžíš řekl Izraelcům: "Hleďte, Hospodin povolal jménem Besaleela, syna Uriho, vnuka Chúrova, z pokolení Judova. [31] Naplnil ho Božím duchem, aby měl moudrost, důvtip a znalost pro každé dílo [32] a uměl dovedně pracovat se zlatem, stříbrem a mědí, [33] opracovávat kameny pro vsazování a obrábět dřevo, aby dovedl udělat každé navržené dílo. [34] Dal mu i schopnosti vyučovat, jemu i Oholiabovi, synu Achisamakovu z pokolení Danova. [35] Obdařil je dovedností zhotovovat jakékoli dílo řemeslnické, umělecké, výšivkářské, na látce purpurově fialové, nachové a karmínové a na jemném plátně, i dílo tkalcovské; aby dovedli udělat jakékoli dílo a pracovat s vynalézavostí."

Ex kapitola 36.

[1] Besaleel s Oholiabem a všichni, kdo byli dovední a jimž dal Hospodin modrost a důvtip, aby se vyznali ve veškerém díle pro službu ve svatyni, dali se tedy do práce podle toho, jak Hospodin přikázal. [2] Mojžíš povolal Besaleela s Oholiabem a všechny dovedné, jež Hospodin obdařil moudrostí, všechny, jež srdce pudilo, aby přistoupili k práci a tom díle. [3] Převzali od Mojžíše každou oběť pozdvihování, kterou Izraelci přinesli, aby bylo zhotoveno dílo pro službu ve svatyni. Lid mu přinášel i dále každé ráno dobrovolné dary. [4] Všichni moudří, konající veškeré dílo pro svatyni, přicházeli jeden za druhým od práce, kterou konali, [5] a říkali Mojžíšovi: "Lid přináší víc, než je třeba k provedení díla, které Hospodin přikázal vykonat." [6] Mojžíš tedy přikázal a jeho vzkaz roznesli po táboře: "Muži a ženy, nechystejte už nic pro oběť pozdvihování ve prospěch svatyně." Tak zabránili lidu, aby přinášeli další dary. [7] Měli dostatek potřeb pro veškeré dílo, které se mělo udělat, a ještě zbývalo. [8] Všichni, kdo byli dovední mezi těmi, kdo na díle pracovali, zhotovili příbytek z desíti pruhů jemně takého plátna a látky purpurově fialové, nachové a karmínové; zhotovili je s umně vetkanými cheruby. [9] Jeden pruh byl dvacet osm loket dlouhý a čtyři lokte široký. Všechny pruhy měly stejné rozměry. [10] Pět pruhů spojil po délce jeden s druhým a druhých pět pruhů spojil právě tak jeden s druhým. [11] Z fialové purpuru zhotovil poutka na lemu toho pruhu, který byl na konci spojeného kusu. Stejně to udělal na lemu krajního pruhu druhého spojeného kusu. [12] Udělal také padesát poutek na jednom koncovém pruhu a padesát poutek na koncovém pruhu druhého spojeného kusu, vždy jedno proti druhému. [13] Zhotovil i padesát zlatých spon a sepnul jimi pruhy jeden s druhým, takže příbytek byl spojen v jeden celek. [14] Zhotovil též houně z kozí srsti pro stan nad příbytkem; těch houní udělal jedenáct. [15] Jedna houně byla třicet loket dlouhá a čtyři lokte široká. Všechny jedenáct houní mělo stejné rozměry. [16] Zvlášť spojil pět houní a zvlášť šest houní. [17] Udělal také padesát poutek na lemu houně, která byla na kraji spojeného kusu, a padesát poutek udělal na lemu koncové houně druhého spojeného kusu. [18] Zhotovil také padesát bronzových spon a spojil stan v jeden celek. [19] Zhotovil pro sta též příkrývku z beraních kůží zbarvených načerveno

a navrch přikrývku z tachašich kůží. [20] Pro příbytek zhotovil také desky z akáciového dřeva, aby se daly postavit. [21] Každá deska byla deset loket dlouhá a půldruhého lokte široká. [22] Každá měla dva čepy a jedna byla připojena k druhé; tak to provedl na všech deskách pro příbytek. [23] Zhotovil pro příbytek tyto desky: dvacet desek pro jižní, pravou stranu. [24] Těch dvacet desek opatřil dole čtyřiceti stříbrnými patkami, po dvou patkách pod každou desku, k oběma jejím čepům. [25] I pro druhý bok příbytku, k severní straně, zhotovil dvacet desek [26] a k nim čtyřicet stříbrných patek, po dvou patkách pod každou desku. [27] Pro zadní stranu příbytku, k západu, zhotovil šest desek. [28] Navíc zhotovil dvě desky pro oba úhly příbytku při zadní straně. [29] Zdola byly přiloženy k sobě, navrchu byly těsně spojeny jedním kruhem. Tak učinil s oběma deskami v obou úhlech. [30] Bylo tam tedy osm desek se stříbrnými patkami, celkem šestnáct patek, po dvou patkách pod každou desku. [31] Zhotovil také svlaky z akáciového dřeva, pět pro desky na jednom boku příbytku, [32] pět na druhém boku příbytku a dalších pět svlaků pro desky na zadní straně příbytku, k západu. [33] Udělal i prostřední svlak, aby probíhal v poloviční výši desek od jednoho konce k druhému. [34] Desky potáhl zlatem a zhotovil k nim zlaté kruhy pro vsunutí svlaků; rovněž svlaky potáhl zlatem. [35] Zhotovil také oponu z látky purpurově fialové, nachové a karmínové a z jemně takého plátna. Zhotovil ji s umně vetkanými cheruby. [36] Udělal pro ni čtyři sloupy z akáciového dřeva a potáhl je zlatem; háčky na nich byly ze zlata; odlil pro ně také čtyři stříbrné patky. [37] Ke vchodu do stanu zhotovil pestře vyšíty závěs z látky purpurově fialové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna. [38] K tomu pět sloupů s háčky; jejich hlavice a příčné tyče potáhl zlatem. Jejich pět patek bylo z bronzu.

Ex kapitola 37.

[1] Besaleel zhotovil schránku z akáciového dřeva dva a půl lokte dlouhou, jeden a půl lokte širokou a jeden a půl lokte vysokou. [2] Obložil ji uvnitř i zvnějšku čistým zlatem a opatřil ji dokola zlatou obrubou. [3] Odlil pro ni čtyři zlaté kruhy a připevnil je k čtyřem jejím hranám; dva kruhy na jednom boku a dva kruhy na druhém. [4] Zhotovil tyče z akáciového dřeva a potáhl je zlatem. [5] Tyče prostrčil kruhy po stranách schránky, aby bylo možno schránku nést. [6] Zhotovil příkrov z čistého zlata dva a půl lokte dlouhý a jeden a půl lokte široký. [7] Potom zhotovil dva cheruby ze zlata; dal je vytepat na oba konce příkrovu. [8] Jeden cherub byl na jednom konci a druhý cherub na druhém konci. Udělal cheruby na příkrov, na oba jeho konce. [9] Cherubové měli křídla rozpatá vzhůru; svými křídly zastírali příkrov. Tvářemi byli obráceni k sobě; hleděli na příkrov. [10] Zhotovil stůl z akáciového dřeva dva lokte dlouhý, jeden loket široký a jeden a půl lokte vysoký. [11] Obložil jej čistým zlatem a opatřil jej dokola zlatou obrubou. [12] Udělal mu také dokola na dlaň širokou lištu a k liště udělal dokola zlatou obrubu. [13] Odlil pro něj čtyři zlaté kruhy a připevnil je ke čtyřem rohům při jeho čtyřech nohách. [14] Kruhy byly těsně u lišty, aby držely tyče na nošení stolu. [15] Tyče zhotovil z akáciového dřeva a potáhl je zlatem; sloužily k nošení stolu. [16] Zhotovil také nádoby, které patří na stůl, mísy, pánvičky, obětní misky a konvice, používané k úlitbě, vše z čistého zlata. [17] Zhotovil svícen z čistého zlata. Svícen měl vytepaný dřívák a prut; jeho kalichy, číšky a květy byly s ním zhotoveny z jednoho kusu. [18] Z jeho vycházelo šest prutů, tři pruty svícnu po jedné straně a tři pruty svícnu po druhé straně. [19] Na jednom prutu byly tři kalichy podobné mandloňovému květu: číška a květu na druhém prutu: číška a květ. Tak to bylo na všech šesti prutech vycházejících ze svícnu. [20] Na svícnu byly čtyři kalichy podobné mandloňovému květu s číškami a květy. [21] Jedna číška byla pod jednou dvojicí prutů, druhá číška byla pod druhou dvojicí prutů a třetí číška byla pod třetí dvojicí prutů; tak to bylo u všech šesti prutů vycházejících ze svícnu. [22] Příslušné číšky a pruty byly s ním zhotoveny z jednoho kusu; všechno bylo v celku vytepano z čistého zlata. [23] Ke svícnu zhotovil také sedm kahánek, nůžky na knoty a pánve z čistého zlata na oharky. [24] Svícen se všemi předměty zhotovil z jednoho talentu čistého zlata. [25] Zhotovil kadidlový oltář z akáciového dřeva, čtyřhranný, loket dlouhý, loket široký a dva lokte vysoký; jeho rohy byly z jednoho kusu s ním. [26] Potáhl jej čistým zlatem, jeho vršek i jeho stěny dokola a jeho rohy, a opatřil jej dokola zlatou obrubou. [27] Zhotovil pro něj též dva zlaté kruhy, a to pod obrubou při jeho bocích, oběma bočnicím, aby držely tyče, na nichž byl nošen. [28] Tyče zhotovil z akáciového dřeva a potáhl je zlatem. [29] Připravil také olej svatého pomazání a kadidlo z vonných látek, čisté, odborně smísené.

Ex kapitola 38.

[1] Zhotovil oltář pro zápalnou oběť z akáciového dřeva, čtyřhranný, pět loket dlouhý, pět loket široký a tři lokte vysoký. [2] Jeho čtyři úhly opatřil rohy; ty s ním byly zhotoveny z jednoho kusu. Potáhl jej bronzem. [3] Zhotovil také všechno oltářní náčiní: hrnce, lopaty, kroupky, vidlice a pánve na oheň. Všechno náčiní zhotovil z bronzu. [4] Zhotovil pro oltář také mřížový rošt z bronzu pod obložení oltáře, sahající do jeho poloviny. [5] Na čtyřech koncích bronzového roštu odlil čtyři kruhy na prostrčení tyčí. [6] Zhotovil i tyče z akáciového dřeva a potáhl je bronzem. [7] Tyče provlékl kruhy po bocích oltáře, aby jej bylo možno na nich přenášet. Udělal jej dutý z desek. [8] Zhotovil bronzovou nádrž s bronzovým podstavcem ze zrcadel žen, které konaly službu u vchodu do stanu setkávání. [9] Uděl také nádvoří. Na jižní, pravé straně nádvoří byly zástěny z jemně tkaného plátna, v délce sto loket. [10] Bylo tam dvacet sloupů na dvaceti bronzových patkách; háčky ke sloupům a příčné tyče k nim byly stříbrné. [11] Na severní straně v délce sto loket bylo dvacet sloupů na dvaceti bronzových patkách; háčky ke sloupům a příčné tyče k nim byly stříbrné. [12] Na západní straně byly zástěny v délce padesát loket. Bylo tam deset sloupů na deseti patkách; háčky ke sloupům a příčné tyče k nim byly stříbrné. [13] Na přední, východní straně byla šířka padesát loket. [14] Na jednom křídle bylo patnáct loket zástěn; byly tam tři sloupy na třech patkách. [15] I na druhém křídle, z této strany brány do nádvoří jako z oné, bylo patnáct loket zástěn; byly tam také tři sloupy na třech patkách. [16] Všechny zástěny kolem nádvoří byly z jemně tkaného plátna. [17] Patky ke sloupům byly bronzové, háčky ke sloupům a příčné tyče k nim byly stříbrné, i obložení jejich hlavice bylo stříbrné; všechny sloupy na nádvoří byly spojeny stříbrnými příčnými tyčemi. [18] Závěs v bráně na nádvoří byl pestře vyšíty z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna v délce dvaceti loket, vysoký či široký pět loket, právě tak jako zástěny na nádvoří. [19] Byly tu čtyři sloupy na čtyřech bronzových patkách, jejich háčky byly stříbrné, i obložení jejich hlavice a příčné tyče byly stříbrné. [20] Všechny kolíky pro příbytek a pro nádvoří dokola byly z bronzu. [21] Toto jsou ti, kdo byli povoláni k službě u příbytku, u příbytku svědectví, pověřeni na Mojžíšův rozkaz lévijskou službou, za dozoru Ítamara, syna kněze Árona: [22] Besaleel, syn Uriův, vnuk Chúrův z pokolení Judova, zhotovil všechno, co Hospodin Mojžíšovi přikázal. [23] S ním Oholáb, syn Achísamakův z pokolení Danova, řemeslník, umělec, zhotovující výšivky z látky purpurově fialové, nachové a karmínové a z jemného plátna. [24] Všechno zlato, zpracovávané při tom díle, při celém díle na svatyni, bylo zlato obětované podáváním, dvacet devět talentů a sedm set třicet šekelů podle váhy určené svatyní. [25] Stříbra bylo od těch, kdo byli z pospolitosti povoláni k službě, sto talentů a tisíc sedm set sedmdesát pět šekelů podle váhy určené svatyní. [26] Půl šekelu na hlavu, polovina šekelu podle váhy určené svatyní, za každého, kdo přešel mezi ty, kteří byli povoláni do služby od dvaceti letých výše, za šest set tři a pět set padesát mužů. [27] Sto talentů stříbra bylo použito k odlití patek pro svatyni a patek k oponě, sto patek z jednoho sta talentů, jeden talent na jednu patku. [28] Z tisíce sedmi set sedmdesát pět šekelů udělal háčky ke sloupům, obložil jejich hlavice a spojil je příčkami. [29] Mědi obětované podáváním bylo sedmdesát talentů a dva tisíce čtyři sta šekelů. [30] Z toho udělal patky ke vchodu do stanu setkávání, bronzový oltář a k němu bronzový rošt a všechno náčiní k oltáři, [31] patky kolem nádvoří, patky k

bráně do nádvoří i všechny kolíky pro příbytek a všechny kolíky pro nádvoří dokola.

Ex kapitola 39.

[1] Z látky fialově purpurové, nachové a karmínové zhotovil tkaná roucha pro přísluhování ve svatyni; zhotovili též svatá roucha pro Árona, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [2] Zhotovil nárameník ze zlata, z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna. [3] Vytepal zlaté ptáčky a z nich nastříhal nitky, aby je umně vetkali do látky fialově purpurové, nachové a karmínové a do jemného plátna. [4] Vrchní části mu udělali spojené; na obou koncích byl spojen. [5] Tkaný pás, jímž byl nárameník upevňován, byl zhotoven týmž způsobem ze zlata, z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [6] Vsadili též kameny karneoly do zlatých obrouček a vyryli do nich jména synů Izraele, jako se ryjí pečeti. [7] Kameny umístil na vrchních částech nárameníku, aby byly připomínkou na syny Izraele, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [8] Týmž způsobem jako nárameník zhotovil umně utkaný náprsník ze zlata, z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna. [9] Byl čtvercový a dvojitý; náprsník udělali jednu píd' dlouhý a jednu píd' široký, dvojitý. [10] Vysadili jej čtyřmi řadami kamenů: v první řadě rubín, topas a smaragd [11] v druhé řadě malachit, safír a jaspis; [12] v třetí radě opál, achát a ametyst; [13] ve čtvrté řadě chrysolit, karneol a onyx. Všechny byly vsazeny do zlatých obrouček. [14] Kameny byly označeny jmény synů Izraele; bylo jich dvanáct podle jejich jmen; na každém bylo vyryto jeho jméno jako na pečeti podle dvanácti kmenů. [15] K náprsníku udělali řetízky z čistého zlata jako stočenou šňůru. [16] Zhotovili též dvě zlaté obroučky a dva zlaté kroužky; oba kroužky pak připevnili k oběma horním okrajům náprsníku. [17] Obě zlaté šňůry připevnili k oběma kroužkům na horních okrajích na okrajích náprsníku. [18] Oba druhé konce obou šňůr připevnili k oběma obroučkám a umístili je vpředu na vrchních částech nárameníku. [19] Potom zhotovili jiné dva zlaté kroužky a připevnili je k oběma okrajům náprsníku, na lem jeho vnitřní strany při nárameníku. [20] Zhotovili i další dva zlaté kroužky a připevnili je k oběma vrchním částem nárameníku dole na jeho přední straně těsně u švu, nad tkaným pásem nárameníku. [21] Náprsník opatřený kroužky přivázali ke kroužkům nárameníku purpurově fialovou šňůrkou, aby byl nad tkaným pásem nárameníku; aby náprsník od nárameníku neodstával, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [22] K nárameníku zhotovil řízu, tkanou práci, celou z fialového purpuru. [23] Uprostřed řízy byl otvor jako otvor v krunýři a otvor byl dokola olemován, aby se neroztrhl. [24] K dolní obrubě řízy připevnili granátová jablka z látky fialově purpurové, nachové a karmínové a z jemně tkaného plátna. [25] Zhotovili i zvonečky z čistého a zvonečky upevnily mezi granátová jablka. [26] Zvoneček a granátové jablko, zvoneček a granátové jablko byly střídavě dokola na obrubě řízy, když Áron konal službu, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [27] Zhotovili suknice z jemného plátna, tkanou práci, pro Árona a jeho syny; [28] dále turban z jemného plátna a ozdobné mitry z jemného plátna o Iněné spodky z jemně tkaného plátna [29] také pestře vyšitou šerpu z jemně tkaného plátna a z látky fialově purpurové, nachové a karmínové, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [30] Zhotovili květ z čistého zlata, svatou čelenku, a vepsali na něj nápis, jako se vyrývá pečet: "Svatý Hospodinu." [31] Připevnili jej purpurově fialovou šňůrkou nahoře na turbanu, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [32] Tak byla všechna práce na příbytku stanu setkávání ukončena. Izraelci provedli všechno přesně tak, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [33] Přinesli k Mojžíšovi příbytek: stan s veškerým náčiním, sponami, deskami, svlaky, sloupy a patkami; [34] příkrývku z beraních kůží, zbarvených načerveno, příkrývku z kůží tachaších a vnitřní oponu; [35] schránu svědectví s tyčemi a příkrovem; [36] stůl s veškerým náčiním a předkladné chleby; [37] svícen z čistého zlata s kahánky připravenými k nasazení a s veškerým náčiním, i olej k svícení; [38] zlatý oltář a olej k pomazání i kadidlo z vonných látek a závěs ke vchodu do stanu; [39] bronzový oltář a jeho bronzový rošt, s tyčemi a s veškerým náčiním, nádrž s podstavcem; [40] zástěny pro nádvoří s lany a kolíky i všecko náčiní pro službu v příbytku, pro stan setkávání; [41] tkaná roucha pro přísluhování ve svatyni, svatá roucha pro kněze Árona a roucha jeho synům pro kněžskou službu. [42] Všechnu práci vykonali Izraelci přesně tak, jak Hospodin přikázal. A Mojžíš jim poželhal.

Ex kapitola 40.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Prvního dne prvního měsíce postavíš příbytek stanu setkávání. [3] Tam umístíš schránu svědectví a zastřeš schránu oponou. [4] Přineseš také stůl a všechno na něm uspořádáš, přineseš i svícen a nasadíš na něj kahánky. [5] Zlatý kadidlový oltář dáš před schránu svědectví a pověšíš závěs ke vchodu do příbytku. [6] Oltář pro zápalnou obět postavíš před vchod do příbytku stanu setkávání. [7] Mezi stan setkávání a oltář umístíš nádrž a naleješ do ní vodu. [8] Dokola postavíš nádvoří a do brány k nádvoří pověšíš závěs. [9] Potom vezmeš olej pomazání a pomážeš příbytek a všechno, co je v něm, a posvětiš jej i s veškerým náčiním, a bude svatý. [10] Pomážeš také oltář pro zápalnou obět i s veškerým náčiním a posvětiš jej; a oltář bude velesvatý. [11] Pomážeš také nádrž s podstavcem a posvětiš ji. [12] Pak přivedeš Árona a jeho syny ke vchodu do stanu setkávání a omyješ je vodou. [13] Nato oblékneš Áronovi svatá roucha, pomážeš ho a posvětiš a bude mi sloužit jako kněz. [14] Přivedeš i jeho syny a oblékneš do suknic. [15] Pomážeš je, jako jsi pomazal jejich otce, a budou mi sloužit jako kněží. Toto pomazání je uvede v trvalé kněžství po všechna pokolení. [16] Mojžíš učinil všechno přesně tak, jak mu Hospodin přikázal. [17] Příbytek byl postaven první den prvního měsíce druhého roku. [18] Mojžíš postavil příbytek: rozmístil jeho patky, zasadil desky, přiložil svlaky a postavil sloupy. [19] Nad příbytkem rozprostřel stan a nahoru na stan položil příkrývku, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [20] Potom vzal svědectví a dal je do schrány; podél schrány zasunul tyče a nahoru na schránu položil příkrov. [21] Schránu vnesl do příbytku, zavěsil vnitřní oponu a zastřel schránu svědectví, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [22] Stůl postavil do stanu setkávání ke straně příbytku na sever, vně před oponou. [23] Uspořádal na něm chléb před Hospodinem, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [24] Svícen postavil do stanu setkávání naproti stolu ke straně příbytku na jih [25] a nasadil kahánky před Hospodinem, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [26] Zlatý oltář umístil ve stanu setkávání před oponu. [27] Pálil na něm kadidlo z vonných látek, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [28] Na vchod do příbytku pověsil závěs. [29] Oltář pro zápalnou obět postavil u vchodu do příbytku stanu setkávání. Na něm obětoval zápalnou a přídavnou obět, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [30] Mezi stan setkávání a oltář umístil nádrž a nalil do ní vodu k omývání. [31] Mojžíš, Áron a jeho synové si z ní omyli ruce a nohy. [32] Když přistupovali ke stanu setkávání a když se přibližovali k oltářům, omývali se, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [33] Kolem příbytku a oltáře postavil nádvoří a do brány nádvoří pověsil závěs. Tak Mojžíš dokončil celé to dílo. [34] Tu oblak zahalil stan setkávání a příbytek naplnila Hospodinova sláva. [35] Mojžíš nemohl přistoupit ke stanu setkávání, neboť nad ním přebýval oblak a příbytek naplňovala Hospodinova sláva. [36] Kdykoli se oblak z příbytku zvedl, vytáhli Izraelci ze všech svých stanovišť. [37] Jestliže se oblak nezvedal, nevytáhli, dokud se nezvedl. [38] Hospodinův oblak býval nad příbytkem ve dne a v noci v něm planul oheň před očima celého domu izraelského na všech jejich stanovištích.

